

Marcin Makuch

DZIELNA STRAŻ POŻARNA LUDZIOM POMOC NIESIE

160 lat legnickiej straży pożarnej

Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy

DZIELNA STRAŻ POŻARNA LUDZIOM POMOC NIESIE

160 lat legnickiej straży pożarnej

Marcin Makuch

LEGNICA 2012

PUBLIKACJA POWSTAŁA DZIĘKI WSPARCIU:

Szanowni Państwo!

Publikacja, którą mam przyjemność rekomendować, poświęcona jest historii i współczesności legnickiej Straży Pożarnej, służby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo mieszkańców oraz komunalnego i prywatnego mienia. Kroniki miasta odnotowują pierwsze zorganizowane działania straży ogniowej jeszcze w czasach średniowiecznych. Przed 160 laty w Legnicy powstał pierwszy oddział strażaków ochotników. W roku 2012 mija 20 lat istnienia w mieście struktur Państwowej Straży Pożarnej jako zawodowej, umundurowanej i wyposażonej w specjalistyczny sprzęt formacji przeznaczonej do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi i innymi zagrożeniami.

Zarówno jubileusz, jak i ta publikacja są doskonałą okazją do podkreślania ogromnej rangi służby strażaków miastu, społeczeństwu i naszemu państwu.

Strażackie jednostki ratowniczo-gaśnicze, działające w Legnicy i Powiecie, dawały przez 20 lat liczne dowody świetnych kwalifikacji oraz poświęcenia, śpiesząc na ratunek ludziom zagrożonym w pożarach, ofiarom wypadków i katastrof oraz biorąc udział w wielu innych operacjach ratowniczych. We wdzięcznej pamięci miasta na zawsze pozostanie poświęcenie i profesjonalizm, z jakim Straż Pożarna niosła pomoc zagrożonym mieszkańcom, a następnie usuwała skutki katastrofalnego huraganu, jaki w 2009 roku nawiedził Legnicę. Pełną poświęcenia i skutecznego profesjonalizmu była także pamiętna akcja gaszenia pożaru w Hucie Miedzi Legnica w roku 2004. Strażacy byli na pierwszej linii walki z wielką powodzią, jaka nawiedziła Legnicę w 1977 roku, a w roku 1997 udało się ocalić miasto przed wielką wodą głównie dzięki doskonale współpracującym z mieszkańcami, pełnym determinacji jednostkom Straży Pożarnej.

Mieszkańcy Legnicy są dumni ze swych Strażaków - ludzi odważnych, szlachetnych, bezinteresownych, zawsze godnych zaufania. Jako gospodarz miasta stale podkreślam również satysfakcję, płynącą z faktu systematycznego wzbogacania się jednostek ratowniczo-gaśniczych w najnowocześniejszy sprzęt techniczny, który pozwala na skuteczną walkę z żywiołem i ratowanie ludzkiego życia nawet w najtrudniejszych warunkach. Współpracę samorządu Legnicy z Państwową Strażą Pożarną uważam za wręcz wzorcową.

Przekonany jestem, że lektura tego wydawnictwa wzbogaci i ugruntuje wiedzę czytelników o ludziach, którzy idą w ogień, by nieść ratunek innym.

Wydawca: Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy
Autor opracowania: Marcin Makuch
Współpraca: Adam Konieczny, Henryk Bartłomiejczyk
Opracowanie graficzne: Dorota Bryja-Wiśniewska
Druk: PROGRAPHIC

Copyright by Marcin Makuch; Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy

ISBN 978-83-936553-0-4

W publikacji wykorzystano m.in. fotografie wykonane przez:
Marcina Augustyniaka, Dariusza Berdysa, Tadeusza Bijaka, Wincentego Kołodzińskiego, Adama Koniecznego,
Henryka Kruka, Piotra Krzyżanowskiego, Marcina Makucha, Wojciecha Obremskiego, Henryka Woltera

Tadeusz Krzakowski

Prezydent Legnicy

Szanowni Państwo

Jestem niezwykle zaszczycony i dumny, że mogę swoimi słowami polecić tę niezwykłą lekturę. Rocznie związane z działalnością legnickiej straży pożarnej, które w tym roku obchodzimy skłaniają do refleksji nad tą także odpowiedzialną społecznie służbą. Przy okazji uroczystych obchodów padło już wiele pięknych słów uznania i podziękowań, że dziś trudno już znaleźć te, które będą niebanalne.

Wyrażam głęboką wiarę, że to opracowanie będzie jeszcze jednym świadectwem ciężkiej służby i społecznej pracy, zasług, osiągniętych celów i sukcesów kolejnych pokoleń strażaków z naszego legnickiego regionu. Jest to publikacja o zwykłych ludziach w ich niezwykłej misji. Ukazuje również tych, którzy piastując różne zawodowe czy społeczne funkcje i stanowiska, na przestrzeni wymienionych historycznych lat wspomagali działania strażaków.

Przy tak szczególnej okazji, pragnę jeszcze raz gorąco podziękować wszystkim funkcjonariuszom, druhom, pracownikom cywilnym, seniorom, przyjaciółom i sympatykom straży pożarnej, którzy przyczynili się i dalej przyczyniają do rozwoju ochrony przeciwpożarowej w Legnicy oraz powiecie legnickim.

Życzę spełnienia planów, zamierzeń oraz wszelkiej pomyślności osobistej. Niech dalej Wasza służba i praca cieszy się tak dużym szacunkiem i uznaniem społecznym jak dziś a działaniami kieruje strażacka dewiza

- „Bogu na chwałę, ludziom na pożytek”.

Jarosław Humenny

Starosta Legnicki

Szanowni Państwo

Co roku podsumowujemy dokonania w pożarniczej służbie podczas majowych obchodów z okazji Dnia Strażaka. W tym roku obchodzimy wyjątkowy jubileusz dlatego charakter tegorocznych obchodów połączyliśmy z wydaniem publikacji o naszej historii i działalności. Świętujemy 20-lecie powołania Państwowej Straży Pożarnej oraz 160-lecie istnienia legnickich struktur Straży Pożarnej.

Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej i ochronie przeciwpożarowej weszły w życie 1 lipca 1992 r. i wprowadziły nową formę ochrony ludzi i mienia przed wszelkimi zagrożeniami stwarzanymi przez naturę oraz rozwój cywilizacji technicznej i odmieniły status strażaka-ratownika. Unieważniły zarazem najdłużej stosowany w historii kraju dekret o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa.

Ten najnowszy dwudziestoletni rozdział naszej historii to ogromny rozwój i unowocześnianie ratownictwa. Publikacja obrazuje zmiany jakie zachodziły w związku z tworzeniem krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego w oparciu o legnickie struktury PSP, ich zmiany, a także budowanie ratownictwa specjalistycznego w tutejszej Komendzie.

Publikacja jest pierwszym tak bogatym opracowaniem, na które złożył się wysiłek wielu strażaków, w szczególności st. bryg. Henryka Bartłomiejczyka i asp. sztab. Leszka Pabiana wykorzystujących prywatne zbiory i fotografie, a także pracowników Muzeum Miedzi w Legnicy, którzy docierali do najstarszych dokumentów o legnickiej Straży Pożarnej. Wszystkim w imieniu legnickich strażaków składam najserdeczniejsze podziękowania i mam nadzieję, że publikacja da początek kolejnym opracowaniom podczas ważnych dla formacji jubileuszy.

Ze strażackim pozdrowieniem

bryg. Adam Konieczny

POŻARY I OCHRONA PRZECIWOPOŻAROWA DO 1945 R.

Pożary, nieprzewidywalne żywioły natury czy okrutne wojny od wieków towarzyszą ludziom w ich dziejach, obracając w pył osady, niosąc śmierć ich mieszkańcom, niszcząc dobytek oraz osiągnięcia kultury materialnej. Rozprzestrzenianiu się pożarów sprzyjała drewniana zabudowa miasta, która wielokrotnie musiała opierać się niszczycielskiemu działaniu ognia. Domy murowane jeszcze w XIII w. i na początku XIV w. stanowiły nieliczną grupę budowli w obrębie murów miejskich.

Jeden z najstarszych zanotowanych w kronikach pożarów w Legnicy, wybuchł 25 maja 1338 r. Przyniósł on miastu ogromne zniszczenia. Spłonęła większa jego część z kościołem Piotra i Pawła oraz miejski register i ratusz. W tym ostatnim przechowywane były dokumenty miejskie, których zniszczenie, spowodowało ogromną stratę w dziejach miasta i jego historiografii. Wydarzenia z 1338 r. wymusiły wprowadzenie dwa lata później przepisów przeciwpożarowych w Legnicy. Miasto zostało podzielone na kilka okręgów. Na każdy z nich przypadło dwóch strażników ogniowych. Zarządzono by przy każdym domu były przynajmniej dwie drabiny, przy rynnie i wzdłuż dachu. Zakazano wchodzenia do domu z zapalonymi pochodniami, co zwyczajowo czyniono w dniu św. Jana. Zakazano także wnoszenia drewnianych kramów wokół ratusza. Legnicki ordynek pożarniczy z 1340 r. był pierwszym tego typu na Śląsku. W 1404 r. wydzielone kwartały miasta zostały oddane pod opiekę legnickim cechom, które odtąd odpowiedzialne były za ochronę przeciwpożarową.

Paradoksalnie niszcząca siła ognia stała się dla miasta bodźcem do jego rozbudowy i rozwoju. W bardzo szybkim tempie Legnicę zaczęto przekształcać w miasto murowanych domów mieszkalnych. W 1384 r. książę legnicki Waclaw I wydał posiadaczom domów na Rynku nakaz zburzenia w ciągu trzech lat drewnianych podcieni i wzniesienia w ich miejsce pełnych murów do miejsca, gdzie sięgały poprzednie podcienia, a także wzniesienia ścian szczytowych o wysokości co najmniej jednego piętra.

Mimo powziętych środków mających ochronić miasto od ognia, w XV w. dochodzi do kolejnych pożarów. W 1411 r. wybuchł ogień w warzelni piwa, który strawił niemal całe miasto. Rok później w północnej części Rynku powstał zbiornik przeciwpożarowy, do którego poprowadzono wodę rurami z Młynówki. W 1430 r. husyci spalili zachodnią część przedmieścia przy klasztorze franciszkanów. Jeszcze w latach 1439, 1483 i 1488 przyszło mieszkańcom Legnicy walczyć z żywiołem ognia. W XVI w. miały miejsce dwa duże pożary: 12 października 1561 r. ogień zniszczył wiele domów przy Bramie Złotoryjskiej, a 5 czerwca 1584 r. spłonął klasztor św. Krzyża i 40 domów mieszkalnych. Konsekwencją tych tragicznych wydarzeń było wprowadzenie kolejnych środków, które

miały w przyszłości powstrzymać zagrożenie pożarowe. Nakazano, by przynajmniej trzykondygnacyjne domy narożne posiadały murowane fasady i były pokryte dachówką. W celu przebudowy domów drewnianych na murowane w 1563 r., z polecenia książęcego wzniesiono cegielnię.

Początek XVII w. równie tragicznie zapisał się w dziejach miasta. 19 września 1609 r. szalejący prawie sześć godzin pożar pochłonął 370 budynków, czyli połowę śródmiejskiej zabudowy. Kolejne zniszczenia przyniosły działania związane z wojną trzydziestoletnią. W 1634 r. wycofujące się wojska cesarskie pod dowództwem Hieronima Colloredo spaliły przedmieścia Legnicy. Spłonęło wówczas 354 domów, 12 karczm, szpital św. Mikołaja, lazaret i cegielnia. Od 2 do 17 lipca 1639 r. w krótkich odstępach czasu, wybuchły trzy pożary, których ogień zniszczył 39 domów. 11 listopada 1648 r. prawdopodobnie szwedzki jeniec podłożył ogień przy ul. Piekarskiej powodując pożar, który obrócił w pył 129 budynków i wieżę kościoła św. Piotra i Pawła. W 1672 r. przez nieostrożność w obchodzeniu się prochem wybuchł kolejny pożar w młynie prochowym niedaleko

kościół św. Piotra i Pawła. Zniszczył on część dworu biskupiego, 7 browarów i 218 domów mieszkalnych. W 1674 r. wprowadzono nowy ordynek ogniowy, którego wymogiem było wyposażenie narożnych domów w drabiny, haki, patelnie (do zawiadamiania o pożarze) i latarnie.

Po pożarze z 1761 r., kiedy spłonęło tzw. górne miasto (oprócz Akademii Rycerskiej i kościołów), wymuszono na mieszkańcach wznoszących na nowo swoje domy, konieczność zastosowania trwalszych materiałów. W 1766 r. kazano otynkować w ciągu jednego roku wszystkie budynki w mieście. Fryderyk Wielki nakazał także likwidację konstrukcji szachulcowych, a na opróżnionych parcelach polecił stawiać nowe, murowane i dwupiętrowe budynki stojące w układzie kalenicowym. W 1789 r. połowa domów w mieście była już kryta dachówką.

W wieku XIX w Legnicy nadal wybuchały pożary, ale ich ofiarą padały pojedyncze budowle, a nie większe części miasta. 11 marca 1822 r. od uderzenia pioruna palił się kościół Najświętszej Marii Panny. Naruszenie konstrukcji budynku spowodowało konieczność kompletnej jego przebudowy. Natomiast w nocy z 21 na 22 maja 1835 r. wybuchł pożar w zamku, w którym zginęło 5 osób. Ogień, który wybuchł nocą 27 lipca 1836 r. zniszczył całą lewą stronę ulicy Wrocławskiej, aż po most na Kaczawie.

Po zakończeniu wojen napoleońskich powstał w Legnicy urząd budownictwa, który początkowo zajmował się między innymi sprawami przeciwpożarowymi. W latach 1821 i 1840 wprowadzono nowe przepisy przeciwpożarowe. Mimo wszystko podczas kolejnych pożarów, jak ten który miał miejsce w Rynku wiosną 1852 r. dało się odczuć brak ludzi mogących skutecznie walczyć z zagrożeniem.

Z polecenia inspektora zatrudnionego w Akademii Rycerskiej, dr Albrechta Zehme oraz inspektora budowlanego Gehrcke, **19 marca 1852 r.** została zawiązana Ogniowa Kompania Ratunkowa (Feuer-Rettungs-Kompagnie), która po pewnym czasie została przemianowana na Ochotniczy Ogniowy Związek Ratunkowy (Freiwillige Feuer-Rettungsverein).

Ludwig Mattheus, kupiec, bankier, do 1869 r. kierował legnicką ochotniczą strażą ogniową

Od 1853 r. zapisy ordynacji miejskiej pozwalały w razie potrzeby zaangażować do służby ogniowej wszystkich mieszkańców do 40 roku życia. We wrześniu 1854 r. wyznaczono poszczególne osoby do służby przy obsłudze sikawek, linii wodnej oraz kompani ratunkowej. Rocznie ćwiczeniami objętych było od 60 do 90 osób. Koordynacja prac w kwestiach przeciwpożarowych należała do miejskiego inspektora budowlanego. Ustanowiono ponadto nagrody za wyjątkowe zasługi oraz podjęto decyzję o bezpłatnym leczeniu w przypadku obrażeń odniesionych podczas gaszenia pożaru. W 1861 r. na czele ochotniczej straży ogniowej stanął kupiec Ludwig Mattheus, którego dowództwo obejmowało trzy drużyny: brygadzystów, porządkowych i wartowników. 19 czerwca 1861 r. poświęcono sztandar ofiarowany przez urzędników i mieszczan dla Związku Gimnastycznego i Ratunkowego (Turn- und Rettungsverein), który tworzyli legniccy strażacy. W 1863 r., celem utworzenia remizy strażackiej zakupiono od legnickiego browaru Braucommune budynek przy Spoorstraße 5 (obecna ul. Ignacego Paderewskiego).

Po wielu latach starań, **23 stycznia 1865 r.** radni miejscy podjęli decyzję o powołaniu ścisłej struktury organizacji straży ogniowej. Przy zachowaniu dotychczasowego obowiązku służby ogniowej młodych obywateli zdecydowano się utworzyć komendę miejskiej straży ogniowej, w której zatrudnieni zostali opłacani strażacy. Pierwszym komendantem zawodowej straży mianowano Eduard Wandela, zatrudnionego w służbie budowlanej, który mógł pochwalić się berlińskim wykształceniem w kierunku służby ratunkowej i gaszenia ognia. Początkowo główny trzon miejskiej drużyny ogniowej tworzył komendant wraz z 24 umundurowanymi strażakami. Większość strażaków należała do Związku Gimnastycznego i Ogniowego (Turn- und Feuerwehrverein). 3 października 1866 r., na placu wyposażonym w wieżę ćwiczeń, odbyły się pierwsze ćwiczenia związku. W 1869 r. Ludwig

Pożar Legnicy w 1672 r. Miedzioryt nieznanego autora

Zbiór przepisów przeciwpożarowych dla miasta Legnicy z 1613 r.

które zostały zorganizowane w Legnicy, w dniach od 11 do 13 sierpnia 1900 r. Brały w nich udział 153 jednostki straży pożarnych, razem blisko 900 osób. Na jednej z kart znajduje się wizerunek budynku Starego Ratusza, który w latach 1898/99-1905 był siedzibą legnickiej straży. Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy i archiwum portalu Liegnitz.pl

Karty pocztowe wydane z okazji 20. Dni Straży Pożarnych Prowincji Śląskiej,

Mattheus zrezygnował z ponownego wyboru na dowódcę ochotniczej straży ogniowej. Jego stanowisko objął radca budowlany Mende, który tym samym stał się kierownikiem obu jednostek, zawodowej i ochotniczej.

14 grudnia 1874 r. decyzją radnych miejskich nastąpiła reorganizacja służb miejskich, dzięki której nadzór zwierzchni nad strażą ogniową objął komisarz policji. Pod jego kierunkiem dyrektorem odpowiedzialnym za straż ogniową został radny miejski Hermann Sagelsdorff, wspierany przez 2 mistrzów ogniowych, 7 starszych strażaków, 30 strażaków, 6 starszych sikawkowych, 144 sikawkowych

i 20 ludzi z korpusu ratunkowego. Straż ogniowa mieszcząca się przy ul. Paderewskiego miała połączenie telegraficzne za strażnikami znajdującymi się w ulokowanych na terenie miasta punktach alarmowych. Obowiązek udziału w gaszeniu pożaru został ograniczony dla mężczyzn pomiędzy 21 a 40 rokiem życia i wchodził w życie tylko wtedy, kiedy liczba strażaków okazywała się niewystarczająca.

21 października 1877 r. podczas pierwszego zjazdu Dolnośląskiego Związku Straży Ogniowej (Niederschlesische Feuerwehrverband), legnicy strażacy mogli dumie zaprezentować swoje urządzenia gaśnicze i alarmowe, na które składało się 6 sikawek, 700 metrów węża konopnego, a także urządzenia telegraficzne do meldowania o zagrożeniu, połączone z siedmioma punktami alarmowymi.

Karta pocztowa przedstawiająca dwóch strażaków na zalanej ul. Mickiewicza po intensywnej ulewie, która miała miejsce 15 czerwca 1910 r. Ze zbiorów Kazimierza Makowca

W 1878 r. radny miejski Sagelsdorff złożył swój urząd. Na stanowisko dyrektora straży ogniowej został powołany Hermann Haertelt, który jednocześnie stał na czele Towarzystwa Gimnastycznego i Ogniowego. W następnym roku został wydany nowy statut miejski dotyczący pożarnictwa oraz zasad gaszenia pożarów. W latach 1885-1886 utworzono stanowisko zastępcy dyrektora straży. W tym samym czasie położono linię telefoniczną pomiędzy wieżą kościoła św. Piotra i Pawła, a mieszkaniem dyrektora. W latach 1898-1899 w budynku ówczesnego Ratusza ulokowano strażacką służbę wartowniczą. Tam też znajdował się elektromagnetyczny dzwonek alarmowy połączony z kilkoma

punktami w mieście. Dzięki użyciu takiej formy alarmowania o zagrożeniu pożarowym, 6 września 1899 r. zrezygnowano z publicznego alarmu, którym było bicie w dzwon lub dęcie w róg. Ze strony straży zawodowej przy urządzeniach alarmowych pracowało 33 ludzi, a ze strony straży ochotniczej 32, nadzorujących osiem okręgów. W 1899 r. w Legnicy znajdowało się 17 punktów alarmowych, w 1905 r. 21, a w 1914 r. ponad 40.

Siedziba legnickiej straży pożarnej. Fotografia wykonana ok. 1906 r. Ze zbiorów Liegnitzer Sammlung Wuppertal

Walter Kittler

Strażacy z legnickiej Ochotniczej Straży Pożarnej Liegnitzer Heimatblatt Nr 4/2012

8 kwietnia 1901 r. zmarł długoletni i pełen zasług kierownik miejskiej straży pożarnej Hermann Haertlet. Jego następcą został dotychczasowy komendant ochotniczej straży, kupiec Ernst Hoffmann, który od tego momentu dowodził obiema strażami ogniowymi. Począwszy od 1902 r. Hoffmannowi udało się znacznie poszerzyć inwentarz urządzeń i wyposażenia gaśniczego, po czym w 1904 r. z powodów zdrowotnych zmuszony był zdać swój urząd. Jego miejsce zajął mistrz kominiarski Karl Watz. Na czele ochotniczej straży ogniowej stanął kupiec Walter Kittler, którego z kolei w 1910 r. zastąpił kupiec Scheye Jabłoński.

Dzień przed uroczystym poświęceniem budynku Nowego Ratusza, 7 kwietnia 1905 r., wprowadzono tam Komendę Straży Ogniowej. Natomiast 22 kwietnia straż zajęła nowy magazyn na sprzęt przy dzisiejszej ul. Witelona.

Po pierwszej wojnie światowej na czele zawodowej straży stanął Kittler, który zmarł w 1928 r. Następcą Jablonskiego został Karl Schneeweiß, który już na początku lat 30. XX w. kierował zawodową i ochotniczą strażą pożarną. W tym czasie strażacy posiadali już nowoczesny sprzęt, np. autodrabinę Magirus, w który zostali wyposażeni w latach 1922-1926.

Plakietka upamiętniająca jubileusz 75-lecia Ochotniczej Straży Ogniowej z 1927 r. Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy

Organizacja straży pożarnej w Polsce po 1945 r.

Jeszcze w czasie trwania działań wojennych, w dniu 22 listopada 1944 r. kierownik Resortu Administracji Publicznej PKWN utworzył stanowisko głównego inspektora pożarnictwa i odpowiednio wojewódzkich inspektorów i powiatowych instruktorów pożarnictwa. Główny Inspektorat Pożarnictwa kierował całokształtem ochrony przeciwpożarowej i nadzorował ją, dysponował kadrami oficerską, awansował oficerów pożarnictwa i powoływał ich na poszczególne stanowiska. W listopadzie 1945 r. reaktywowano utworzony w 1921 r. Związek Straży Pożarnych RP, którego działania skupiały się między innymi na organizowaniu szkoleń pożarniczych.

4 lutego 1950 r. Sejm uchwalił ustawę o ochronie przeciwpożarowej, w której powołano państwowe fachowe organy ochrony przeciwpożarowej, a mianowicie Komendę Główną Straży Pożarnych, komendy wojewódzkie, powiatowe i miejskie straży pożarnych. Powstał w ten sposób samodzielny pion organizacyjny o charakterze operacyjnym, podległy ministrowi administracji publicznej, mający uprawnienia do dysponowania wszystkimi strażami pożarnymi, tj. zawodowymi terenowymi i zakładowymi oraz ochotniczymi. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. został rozwiązany Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Postanowień organizacyjnych ustawy z 1950 r. nie zdołano jednak całkowicie wprowadzić w życie, gdyż uchwalona miesiąc później ustawa o terenowych organach władzy państwowej i późniejsze przepisy, podporządkowały komendy straży pożarnych prezydiom rad narodowych. Tak więc na długie lata utrwał się porządek organizacyjny, w którym Komenda Główna Straży Pożarnych sprawowała kierownictwo i fachowy nadzór nad komendami straży pożarnych i służbami ochrony przeciwpożarowej w resortach. Terenowe komendy straży pożarnych (wojewódzkie, powiatowe, miejskie) miały podwójne podporządkowanie (ogólne – prezydiom rad narodowych, a fachowe – komendom straży pożarnych). W grudniu 1954 r., po rozwiązaniu Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, powołano Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej przekazało nowemu ministerstwu ogólne kierownictwo i nadzór nad ochroną przeciwpożarową w kraju.

W 1956 r., na fali przemian politycznych, podjęto prace nad reorganizacją ochrony przeciwpożarowej. W grudniu 1956 r. powołano Związek Ochotniczych Straży Pożarnych. 13 kwietnia 1960 r. Sejm uchwalił nową ustawę o ochronie przeciwpożarowej, która jednak nie zlikwidowała podwójnego podporządkowania.

Przeobrażenia, które dokonały się w latach 1972-1975 w administracji państwowej, zrodziły potrzebę dostosowania do nich organizacji i działania ochrony przeciwpożarowej. 12 czerwca 1975 r. Sejm uchwalił nową ustawę o ochronie przeciwpożarowej, która wyeksponowała zasadę jej powszechności. Zwierzchni nadzór nad całokształtem ochrony przeciwpożarowej sprawował w dalszym ciągu minister spraw wewnętrznych, koordynując działalność ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów itp. Funkcję centralnego organu administracji państwowej w sprawach ochrony przeciwpożarowej spełniał komendant główny straży pożarnych, podlegający ministrowi spraw wewnętrznych.

Źródło: www.straz.gov.pl

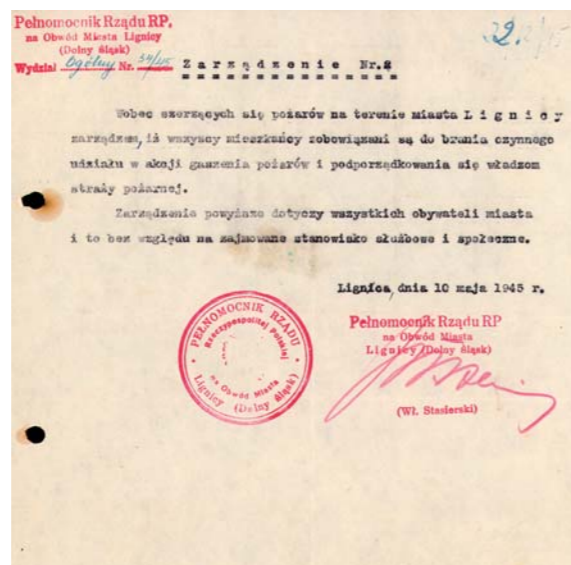
MIEJSKA ZAWODOWA STRAŻ POŻARNA

Po zajęciu Legnicy przez Wojska Armii Czerwonej 9 lutego 1945 r. miasto ogarnęły liczne pożary. Najczęstszą przyczyną ich wybuchu były celowe podpalenia przez Rosjan. Szczególnie 1 i 9 maja 1945 r. pojawiło się wiele płonących budynków nazywanych przez żołnierzy sowieckich „pochodniami zwycięstwa”. Przez kilka tygodni płonął Zamek Piastowski, w ogniu znalazła się niemal cała pierzeja Rynku, między ulicami Grodzką i Środkową, szereg domów przy ul. Najświętszej Marii Panny, odcinek ul. Wrocławskiej od pl. Wilsona do ul. Henryka Pobożnego. Większość budynków na terenie Starego Miasta spłonęło przed przejściem go przez władze polskie.

Miejska Zawodowa Straż Pożarna w Legnicy została powołana **5 maja 1945 r.**, dziesięć dni po przybyciu do miasta pierwszych przedstawicieli cywilnych polskich władz administracyjnych i wojskowych. Wojewódzki Inspektorat Pożarnictwa działający od 21 kwietnia do maja 1945 r. w Trzebnicy, zadanie tworzenia jednostki strażackiej powierzył por. poż. Ryszardowi Kaszy. Pierwszy komendant legnickiej straży zmuszony był organizować jednostkę od podstaw, ponieważ wycofujący się z miasta Niemcy, zabrali ze sobą cały sprzęt gaśniczy, na który składało się: 12 samochodów pożarniczych, 15 motopomp i ok. 1200 m. węży strażackich. Początkowo w skład Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy wchodziło trzech strażaków. Aby w części móc opanować sytuację w mieście Pełnomocnik Rządu RP na Obwód Miasta Lignicy, 10 maja 1945 r. wydał zarządzenie zobowiązujące wszystkich mieszkańców miasta do brania czynnego udziału w akcjach gaśniczych, oraz do podporządkowania się władzom straży pożarnej. Oprócz nowo powołanej polskiej jednostki pożarniczej w mieście działały niemieckie, radzieckie, czeskie i francuskie grupy gaśnicze. Jednak to polska straż walczyła ze wszystkimi pożarami, których wybuchowało od dwóch do pięciu dziennie.

Spalony Zamek Piastowski
Z archiwum portalu Liegnitz.pl

Zarządzenie Pełnomocnika Rządu RP z 10 maja 1945 r. w sprawie pożarów w Legnicy

Poczet sztandarowy Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej podczas pochodu pierwszomajowego w Legnicy w 1946 r.
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy

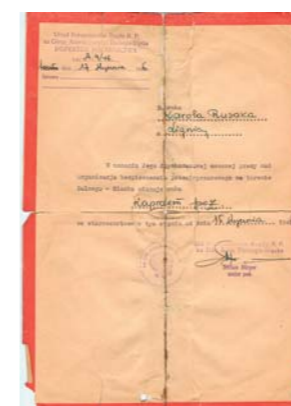
Sztandar Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy (od 1965 r.), fot. D. Berdys

Początkowo Miejska Zawodowa Straż Pożarna w Legnicy miała zostać ulokowana w budynku przy ul. Ogrodowej. Jednak ze względu na to, że był on ciągle zajęty przez radziecki szpital wojskowy, komendant Ryszard Kasza zorganizował 10 września 1945 r. tymczasową siedzibę jednostki przy ul. Kazimierza Wielkiego 15. Znalazło tam się miejsce na stajnię, garaże, pomieszczenia na wozy, warsztaty szewskie i krawieckie oraz świetlica spełniająca rolę sali wykładowej. Dodatkowo 1 grudnia 1945 r. uruchomiono stołówkę. Z dniem 1 stycznia 1946 r. straż miała się przenieść do budynku przy ul. 1-go Maja (obecnie pl. 3-go Maja). Na przełomie listopada i grudnia 1946 r. władze radzieckie przekazały na potrzeby MZSP obiekt przy ul. Lenina (obecnie ul. Witelona), który jest siedzibą straży do dnia dzisiejszego.

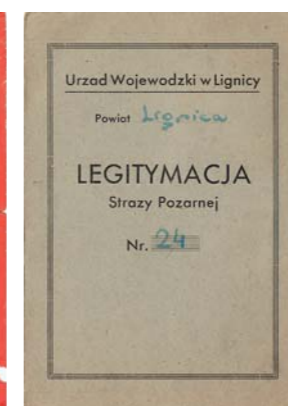
We wrześniu 1945 r. liczba zatrudnionych w straży wynosiła 34 osoby (1 oficer, 4 podoficerów, 29 strażaków). Dodatkowo z powodu braku fachowej siły roboczej zatrudnionych było trzech niemieckich mechaników. Dwóch z nich zostało zwolnionych w listopadzie. W grudniu 1945 r. mimo zmian personalnych, stan zatrudnienia w MZSP nie uległ zmianie. Rok później, MZSP liczyła 43 osoby (1 oficer, 7 podoficerów i 35 strażaków). W grudniu 1947 r. zatrudnionych było już tylko 27 osób (1 oficer, 1 urzędnik, 2 podoficerów i 23 strażaków).

Strażacy MZSP w Legnicy, 1946 r.
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy

Dokument potwierdzający awans Karola Rusaka na stopień kaprala pożarnictwa, 1946 r.
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy

Legitymacja Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy wydana dla Jerzego Sałaty, 1945 r.
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy

RYSZARD KASZA

Ryszard Kasza (Kaszyński) urodził się 30 sierpnia 1922 r. we Lwowie. Ukończył Technikum Mechaniczne w Radomiu oraz kurs podstawowy dla oficerów zawodowych w Centralnej Szkole Pożarniczej w Warszawie (1943 r.). Po przybyciu do Legnicy powierzono mu tworzenie od podstaw Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej. Stanowisko komendanta zajmował do września 1947 r. Po opuszczeniu Legnicy pełnił m.in. funkcję Komendanta Powiatowego w Sandomierzu (od 1 stycznia 1961 r.) i Komendanta Powiatowego w Opocznie (od 10 czerwca 1964 r.). W 1966 r. uzyskał dyplom ukończenia Szkoły Oficerów Pożarnictwa, a w 1972 r. specjalizację w zakresie techniki pożarniczej. Z dniem 1 stycznia 1971 r. został przeniesiony na stanowisko oficera w Miejskiej Komendzie Straży Pożarnych w Kielcach. Dwa lata później objął stanowisko starszego oficera ds. operacyjnego zabezpieczenia województwa w Służbie Operacyjnej KWSP. 31 sierpnia 1982 r., będąc na stanowisku inspektora wojewódzkiego w Służbie Operacyjno-Technicznej w stopniu podpułkownika, zakończył służbę i przeszedł na emeryturę.

Większość strażaków rekrutowała się spośród osób przybyłych do Legnicy z Wileńszczyzny i województwa kieleckiego. Do pionierów legnickiej straży należeli: Ryszard Kasza, Wiesław Sitkiewicz, Tadeusz Brzozowski, Michał Tracz, Tadeusz Jakubiak, Michał Dawidziak, Ludwik Piekarski, Józef Czerniawski, Antoni Fornał, Roman Bednarz, Bolesław Janusek, Józef Bogin, Adolf Moździerz, Stanisław Bartoszek, Jan Niedźwiedzki, Piotr Szerenga, Stanisław Kupeć, Tadeusz Jasak, Leon Skórzyński, Alfons Dawidziak, Czesław Dominik, Stanisław Galiński, Józef Jaskólski, Józef Lipiński, Henryk Składanek, Grzegorz Wojtaszewski, Józef Zdziłowski, Franciszek Zawalski, Alojzy Koleśnik, Franciszek Smoliński, Henryk Cieszko, Bolesław Giza, Artur Morawiecki, Jerzy Sałata, Józef Kuligowski, Henryk Basicki, Jarosław Bednarczuk, Jan Jaroszanek, Edward Dobrowolski, Jan Bentkowski, Michał Fornał, Stanisław Gogolski, Jan Truch, Józef Skibiński, Jan Szot, Franciszek Bednarczuk, Józef Jurkowski, Marian Jurkowski, Wiktor Zieliński, Edward Dobrowolski i Alojzy Koleśnik.

W pierwszych tygodniach 1945 r. zmarą strażaków był brak wody w hydrantach. Brakowało także pożywienia dla trzech strażackich koni. We wrześniu 1945 r. komendant Kasza skarżył się na żołnierzy radzieckich, którzy zabraniali kosić trawę dla koni w przydrożnych rowach. Sporym problemem był niedostatek benzyny. Z tego powodu strażacy nie byli w stanie dotrzeć na czas do wszystkich pożarów. Zdarzały się sytuacje, kiedy strażacy na miejsce do akcji gaśniczej wyjeżdżali na paliwie pożyczonym od osób prywatnych. Borykano się z brakiem zapasowych opon, węży strażackich i aparatów tlenowych. Bolączką pracowników straży pożarnej był także brak umundurowania i butów. Sytuacji nie poprawiały przekazy Opieki Społecznej czy Wojewódzkiego Inspektoratu. W listopadzie 1946 r., opieka przekazała członkom straży, 43 pary amerykańskiego obuwia, natomiast inspektorat 150 m materiału na mundury w postaci granatowego sukna i 90 m materiału na mundury robocze.

Książeczka stanu służby pożarniczej Stanisława Bartoszuka z 1947 r. Z archiwum S. Bartoszuka

82 pożary zostały zlokalizowane

LIGNICA, 6.IX — Miejską Zawodową Straż Pożarną zorganizowano w dniu 5 maja br. Z początku liczyła ona dwóch tylko członków. Mimo to prawdziwie po pioniersku ingerowali oni przy siedmiu pożarach rozwijając sami linię węzową, obsługując całkowicie motopompę włącznie ze staniem przy prądownicach. Potem przybyło kilku kandydatów. Ale jednocześnie pożary sypały się jak z rogu obfitości. Powodowane przeważnie przez „szabrowników”, nieostrożnie obchodzących się z ogniem. (...) Straż Pożarna okrzepła, liczy dzisiaj 30 ludzi i posiada 3 samochody rekwizytowe, 5 motopomp, 1 autopompę i kilka rekwizytów konnych. Jest przy tym samowystarczalna mając własne warsztaty szewskie, krawieckie, ślusarskie, stolarskie i inne. Strażacy rekrutują się przeważnie z elementu pochodzącego z Wileńszczyzny i Kieleckiego. (...)

„Pionier”, 1945 r.

Od chwili powstania Straż ingerowała dotychczas w 82 wypadkach, z tego przy 25 pożarach dużych i 6 b. dużych a groźnych dla otoczenia. Odnaczyli się przy tym jej członkowie dzielnością i poświęceniem. I tak w czasie pożaru dawnych składów konfekcji męskiej w Rynku uratowano 8 silnie zagrożonych budynków sąsiednich, a kiedy palił się kompleks budynków drukarni dawnego Dziennika Lignickiego przy ul. Chojnowskiej 29—31, który trwał 6 dni, około 15 budynków, w tym składy i magazyny żywnościowe Armii Czerwonej.

Najgorszą bolączką, to brak benzyny. Niejednokrotnie z tego powodu nie mogą niebiescy chłopcy (noszą mundury tej barwy) jechać do pożaru, by spełnić swój obowiązek ratowania ginącego w płomieniach mienia, a nieraz i życia (w).

Poza brakami kadrowymi, MZSP w Legnicy borykała się z brakiem sprzętu. 10 maja 1945 r. Rosjanie przekazali do dyspozycji jednostki MZSP motopompę oraz 150 m węży pożarniczych. 10 czerwca zakupiono parę koni oraz wóz gaśniczy na gumowych kołach. 18 sierpnia strażacy włączyli do jednostki wyremontowane przez siebie dwa pierwsze samochody: Brennabor i trójkołowy Tempo. Jednak już w październiku brak opon spowodował, że Brennabor przez kilka tygodni pozostawał bezużyteczny. 10 października wszedł do wyposażenia jednostki kolejny wyremontowany samochód, Opel - Adam. W marcu 1946 r. Brennabor został zastąpiony przez autodrabinę Daimler. Poza nim straż doposażona została w autodrabinę Magirus oraz samochody Mercedes-Benz, LF-8, Opel-Adam i Opel Blitz. Pod koniec 1948 r., w miejsce wyeksploatowanych Mercedesa i LF 8, strażacy pozyskali samochód Ford Canada. Większość wozów strażacy otrzymywali z demobilu, ale zanim mogły być one wprowadzone do akcji, musiały przejść gruntowny remont w warsztacie MZSP.

Autodrabina Magirus 25, Opel Adam i Ford Kanada na pl. Słowiańskim, 1949 r. Ze zbioru ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Samochody MZSP przed strażnicą przy ul. Lenina (obecna ul. Witelona), 1949 r. Z archiwum S. Bartoszuka

Stanisław Bartoszek za kierownicą samochodu terenowego Willis na placu MZSP, 1947 r. Z archiwum S. Bartoszuka

W siedzibie straży pożarnej przy ul. Lenina oraz na licznych obiektach na terenie miasta odbywały się kursy i szkolenia mające podnieść wartość jednostek ogniowych. Szkolenia te MZSP organizowała we własnym zakresie

W Legnicy...

...Miejska Zawodowa Straż Pożarna obchodziła godnie dzień swego patrona.

W dniu tym nastąpiło zakończenie kursu podstawowego strażaków M. Z. Str. P.

Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej był podpr. Brzozowski Tadeusz.

Egzaminy z wynikiem pomyslnym zdało 17-tu strażaków.

Miejska Zawodowa Straż Pożarna liczy obecnie 28 ludzi. Posiada liczny sprzęt jak — 1 autopogotowiec z autopompą, 2 wozy motopompowe oraz 1 autodrabinę.

W lasach koło Zimnej Wody niedaleko Legnicy wybuchł przed kilku dniami straszliwy pożar, którego pastwą padło około 100 ha młodego lasu.

W akcji gaszenia brało udział kilka strzyż pożarnych, przybyłych z okolicznych wsi i miasteczek.

Zaalarmowana Straż Pożarna legnicka wyruszyła z całą załogą na miejsce pożaru, przyczyniając się do jego zlokalizowania.

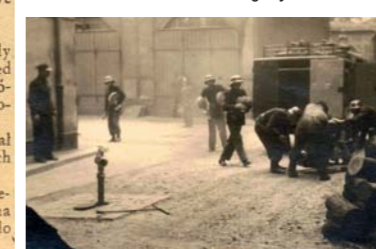
...

...

...

Uczestnicy kursu podstawowego dla strażaków zawodowego w MZSP w Legnicy, który odbywał się od 1 kwietnia do 1 maja 1948 r. Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy

Kurs I i II stopnia na terenie MZSP w Legnicy, 1948 r. Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Ćwiczenia formalne strażaków MZSP w Legnicy, 1949 r.
Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Strażacy legnicy strzegą dobra obywateli

Ponad 800 obywateli Legnicy obserwowało popisy Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej, na których rycerze św. Floriana wykazali pełną przygotowanie do akcji w różnych, nawet mocno skomplikowanych sytuacjach. Szczególne zainteresowanie budził pokaz ratowania ludzi w płonącym domu za

scy strażacy zawodowi Miejskiej Straży, komendanci Fabrycznych Straży Pożarnych, oraz czterej Ormowcy. Kurs przeprowadził komendant Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej ppor. Brzozowski. Pierwszą lokatę uzyskał komendant fabrycznej straży przy Wytwórni WIn.

pomocą wera ratunkowego, oraz pokaz samoratownia się strażaka za pomocą liny ratunkowej.

Na zakończenie kursu do strażaków przemówił Prezydent Miasta ob. Nowak Franciszek, który wskazał na wysoce zaszczytną i odpowiedzialną pracę strażaka dla społeczeństwa, w obronie jego życia i mienia.

(KB)

„Słowo Polskie”, 1949 r.

Ćwiczenia pokazowe strażaków MZSP w Legnicy, 1949 r.
Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Ćwiczenia pokazowe MZSP w centrum miasta, 1949 r.
Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Strażacy MZSP przy ul. Św. Piotra, po ćwiczeniach podczas kursu na zawodowego strażaka, 15.03-15.04.1949 r.
Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Od 27 września 1947 r., obowiązki Komendanta Miejskiej Straży Pożarnej pełnił ppor. poż. Wiesław Sitkiewicz. Od 1 stycznia 1948 r. stanowisko po nim objął por. poż. Tadeusz Brzozowski. Natomiast od 15 października 1951 r. komendantem straży został Artur Morawiecki, który pełnił funkcję komendanta legnickiej straży pożarnej przez niemal trzy dziesięciolecia, do 1980 r.

Ze względu na niskie uposażenia, nieadekwatne do trudnych warunków pracy związanych z narażeniem życia i zdrowia, wielu strażaków często rezygnowało z pracy. Powodowało to częstą rotację kadry i wakaty stanowisk. Lata 50. i 60. XX wieku to okres zmian w organizacji Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy. Wprowadzono zmiany systemu pracy 12/24, czyli 12 godzin pracy i 24 godziny wolne. Dla strażaków był to system niekorzystny i uciążliwy. W przypadku pożaru lub innej klęski żywiołowej, upoważniał kierownictwo straży do wezwania do akcji ratowniczej, w czasie wolnym od pracy. W takich przypadkach strażacy nie nabywali prawa do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Komendant Tadeusz Brzozowski
Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

Kpr. poź. Józef Czerniawski w kancelarii MZSP

Kapr. poź. Józef Czerniawski z sierż. poź. Michałem Dawidziakiem i st. str. Janem Niedźwiedzim

Pomieszczenia jednostki MZSP w Legnicy, 1949 r. Ze zbiorów ZEiRP RP. Koło w Legnicy

Świetlica MZSP w Legnicy

Sala sypialna

Zakładowe Straże Pożarne

Oprócz Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej na terenie Legnicy działały przyzakładowe zawodowe straż pożarne. Jedną z największych jednostek tego typu była Zakładowa Zawodowa Straż Pożarna Legnickich Zakładów Przemysłu Dzwiniarskiego mieszczącej się przy ul. Pocztowej. Od 1951 r. jej komendantem był Stanisław Kubieniec, natomiast jego zastępcą Jan Siluk. W 1953 r. nastąpił podział na ZZSP Zakładów Przemysłu Dzwiniarskiego Hanka w Legnicy (komendant S. Kubieniec) i ZZSP Zakładów Przemysłu Dzwiniarskiego

Zawodowa Straż Pożarna przy Legnickich Zakładach Przemysłu Dzwiniarskiego, 4 maja 1949 r.

Milana w Legnicy (komendant J. Siluk). Obie jednostki działały do ich rozwiązania w 1967 r. Poza zakładami przemysłu dzwiniarskiego zawodowe straż pożarne działały na węzle PKP w Legnicy (do 1967 r.) i w Hucie Miedzi „Legnica”. Także przy Jednostce Wojska Polskiego oraz przy Północnej Grupie Wojsk Armii Radzieckiej funkcjonowały wojskowe straż.

Fotografia pamiątkowa z kursu dowódców plutonu przy MZSP w Legnicy (20 marzec – 11 wrzesień 1951 r.)

Star 20 przed jednostką MZSP przy ul. Lenina. Tydzień Straży Pożarnych 6 - 13 czerwca 1954. Z archiwum L. Pabiana

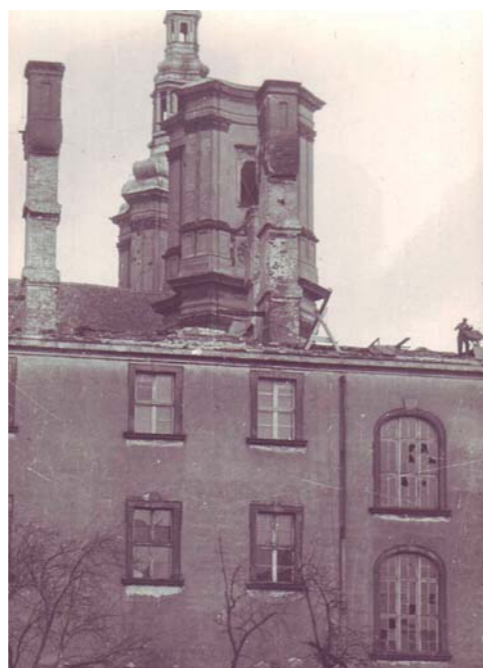
Stoją od lewej: Józef Zdziłowski, Henryk Składanek, Jan Landeburski, Mieczysław Sawicki, Józef Bogin, Stanisław Bartoszek, Franciszek Bednarczuk, a także Roman Bednarz, Henryk Babiacki. W samochodzie Star 20 – kierowca Pośpiech. Tydzień Straży Pożarnych 6 - 13 czerwca 1954. Z archiwum S. Bartoszuca

POŻAR DAWNEGO KOLEGIUM JEZUITÓW I WIEŻY ZACHODNIEJ KOŚCIOŁA ŚW. JANA

Pożar dawnego kolegium Jezuitów i wieży zachodniej kościoła św. Jana. Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy, fot. 1 Zbigniew Trościanko, fot. 2 Janusz Szymczak, fot. 3-6, H. Borowski

Jednym z najpoważniejszych zagrożeń, z którym przyszło walczyć legnickim strażakom w tym okresie był pożar wzniesionego w latach 1700–1706, dawnego kolegium Jezuitów i wieży zachodniej kościoła św. Jana. W dniu 8 marca 1966 r., w godzinach popołudniowych w bardzo krótkim czasie ogień ogarnął cały dach dłuższego skrzydła klasztoru graniczącego z ul. Murarską. Ojciec Jan Hochołowski, w rozmowie z asp. sztab. w st. spocz. Leszkiem Pabianem tak wspominał to wydarzenie: „Po południu skończyłem katechezę, dałem chłopcom piłkę do grania. Kiedy dzieci poszły na boisko, poinformowały mnie, że kościół się pali. Nie mogłem w to uwierzyć. Wybiegłem na dziedziniec i zobaczyłem kłęby dymu wydobywające się spod skrzydła głównego klasztoru, w którym znajdowała się część mieszkalna...”

W tym samym czasie o. Kazimierz Bar powiadomił straż pożarną. W momencie przybycia jednostek na miejsce zdarzenia, ogniem objęty był dach skrzydła głównego na długości 80 m. Gdy legniccy strażacy wchodzili do środka, okazało się, że hydranty były nieczynne. Musieli się wycofać, ponieważ nie mieli czym gasić ognia. Franciszkanie przy pomocy ludności cywilnej zaczęli wnosić sprzęt z części mieszkalnej kościoła. Innym problemem strażaków był brak wysokich drabin. Dopiero po kilku godzinach taka drabina została przywieziona z Wrocławia.

Ojciec Hochołowski dalej wspomina: „Ogień rozprzestrzenił się na skrzydło seminarium[...]. Na moich oczach przewracały się kominy. Na pomoc legnickim strażakom przyjechały radzieckie straże pożarne i z niezwykłą odwagą oraz determinacją przystąpiły do działań gaśniczych, dzięki czemu uratowana została część dachu. Strażacy nie posiadali drabin. Pamiętam jak radziecki oficer wyciągnął broń i kazał swoim strażakom wspinać się po rynnach z wężami na dach klasztoru...”

W akcji gaśniczej brali udział strażacy z Miejskiej Straży Pożarnej w Legnicy i jednostki zakładowej Huty Miedzi „Legnica”. Poza nimi z ogniem walczyli strażacy z 32 jednostek; m.in. ze Świdnicy, Jeleniej Góry, Środy Śląskiej i wielu okolicznych wsi, a także 50-osobowa grupa rosyjskich strażaków. Łącznie ok. 300 strażaków. Akcją do godzin porannych następnego dnia kierowali komendant legnickiej straży, por. Artur Morawiecki, jego zastępca, por. Stanisław Bartoszek oraz kpt. Bronisław Rokaszewski z Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych we Wrocławiu. Ogień ostatecznie zniszczył konstrukcję dachową, w skrzydle zachodnim runęła ściana zewnętrzna od strony dziedzińca i sklepienia. Spłonęła też zachodnia wieża kościoła św. Jana.

Dawne kolegium Jezuitów po pożarze z 8 marca 1966 r.
Z archiwum Leszka Pabiana

W latach 1974–1975 zostały wprowadzone akty prawne, które podniosły prestiż straży pożarnej. W dniu 27 grudnia 1974 r. uchwalono Dekret o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa, a 12 czerwca 1975 r. ustawę o ochronie przeciwpożarowej. Na mocy tych aktów prawnych strażacy, stali się funkcjonariuszami pożarnictwa. Jednocześnie od 1975 r. straż nie były już podporządkowane Radom Narodowym. Zmieniło się także źródło ich finansowania, którym był głównie budżet państwa. Unormowane zostały prawa i obowiązki strażaków, a także umundurowanie i nomenklatura stopni służbowych, o które strażacy walczyli przez 23 lata.

Pokaz sprzętu przed jednostką przy ul. Lenina w czasie obchodów Dnia Strażaka 1971 r.

Ćwiczenia pokazowe na terenie gazowni. Dzień Strażaka 1971 r.

Strażacki Jelcz podczas ćwiczeń pokazowych na terenie PKP w Legnicy. Dzień strażaka 1971 r. Ze zbiorów ZEiRP RP. Koło w Legnicy

ARTUR MORAWIECKI

Ppłk poż. Artur Morawiecki urodził się 4 sierpnia 1923 r. w Kielcach. W 1940 r. rozpoczął służbę w Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Kielcach. Tam w latach 1943–1944 pracował w Fabrycznej Straży Pożarnej przy Hucie Ludwików. W 1944 r. został mianowany dowódcą sekcji straży pożarnej. Następnie w dniu 20 lutego 1945 r. podjął służbę w Zawodowej Straży Pożarnej w Kielcach. W 1946 r. przybył do Legnicy i podjął pracę jako zastępca komendanta straży pożarnej, po czym w 1947 r. przeniesiony został do Zakładów Przemysłu Dziwiarskiego na stanowisko komendanta. Stamtąd skierowano go na stanowisko inspektora Ochrony Przeciwlotniczej do Kowar. W 1949 r. wrócił do Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy, gdzie pracował jako kierownik referatu ochrony mienia, a następnie jako kierownik działu administracyjno-gospodarczego. 15 października 1951 r. został komendantem MZSP w Legnicy. Z dniem 15 listopada 1958 r. został powołany przez Komendanta Wojewódzkiego Straży Pożarnych we Wrocławiu na stanowisko Komendanta Powiatowego Straży Pożarnych w Legnicy. W lipcu 1966 r. ukończył Szkołę Oficerów Pożarnictwa. Po reformie administracyjnej w 1975 r. był Komendantem Rejonowym Straży Pożarnych w Legnicy. 8 grudnia 1980 r. przeszedł na emeryturę. W marcu 1986 r. wrócił do służby i objął stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Ośrodka Szkolenia Pożarniczego KWSP z/s w Słupie pełniąc tą funkcję do 30 września 1987 r. i ponownie przeszedł na emeryturę. Artur Morawiecki zmarł 7 września 1996 r. i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Legnicy.

Akcja protestacyjna legnickich strażaków, 22 maja 1981 r.
Ze zbiorów ZEIRP RP. Koło w Legnicy

KOMENDA REJONOWA I WOJEWÓDZKA STRAŻY POŻARNYCH W LEGNICY

Nowy podział terytorialny kraju spowodował, że w 1975 r. Miejska Zawodowa Straż Pożarna w Legnicy została przekształcona w **Komendę Rejonową Straży Pożarnych w Legnicy**. Na komendanta rejonowego powołany został ppłk poż. Artur Morawiecki, który pełnił tę funkcję do 1980 r. Po nim funkcje pełniących obowiązków komendanta sprawowali: płk poż. Józef Rudko, kpt. poż. Tadeusz Jasak, kpt. poż. Zdzisław Karcz, do maja 1981 r. kpt. poż. Kirił Klimowicz, w latach 1981–1982 kpt. poż. Henryk Bartłomiejczyk. W 1982 r. Komendantem Rejonowym Straży Pożarnych w Legnicy został kpt. poż. Zbigniew Płóciennik.

TADEUSZ JASAK

Mjr poż. Tadeusz Jasak urodził się 18 sierpnia 1922 r. Służbę w pożarnictwie rozpoczął w dniu 1 marca 1948 r. w Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy, następnie przechodząc różne szczeble zawodowe pracował w Komendzie Straży Pożarnej dla Miasta i powiatu w Legnicy. Po powstaniu Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy w 1975 r. przeniósł się do tej Komendy i objął stanowiska m.in. starszego oficera, oficera specjalisty i starszego inspektora. W 1980 r. czasowo pełnił funkcję Komendanta Rejonowego SP w Legnicy. W 1987 r. przeszedł na emeryturę.

ZDZISŁAW KAR CZ

Kpt. poż. Zdzisław Karcz w 1973 r., po ukończeniu Szkoły Oficerów Pożarnictwa rozpoczął służbę w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych we Wrocławiu. Po reorganizacji administracji w 1975 r. i powstaniu Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy podjął w niej służbę będąc kierownikiem służby prewencji. Później został oddelegowany do czasowego pełnienia obowiązków Komendanta Rejonowego SP w Legnicy. W następnych latach pełnił służbę w resortowej ochronie przeciwpożarowej m.in. jako oficer w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Przeciwpożarowej Dolnośląskiej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Wrocławiu oraz inspektor ochrony przeciwpożarowej w Zakładach Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego PZZ w Bolesławcu.

KIRYŁ KLIMOWICZ

Kpt. poż. Kirił Klimowicz urodził się w 1948 r. w Swisłoczach, woj. Podlaskie. W 1971 r. po ukończeniu Szkoły Oficerów Pożarnictwa, rozpoczął służbę w Komendzie Powiatowej Straży Pożarnych w Szprotawie w pionie operacyjnym. Po utworzeniu województwa legnickiego przeniósł się do Legnicy, gdzie od 1 marca 1976 r. do 28 lutego 1985 r. pełnił służbę w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy w służbie prewencji. W 1981 r. pełnił okresowo do m-cy maja obowiązki Komendanta Rejonowego Straży Pożarnych w Legnicy. Później podjął pracę na stanowisku oficerskim w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Przeciwpożarowej Dolnośląskiej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej we Wrocławiu oraz inspektora ds. pożarowych w KGHM „Polska Miedz” SA Zakłady Górnicze „Sieroszowice”.

HENRYK BARTŁOMIEJCZYK

St. bryg. Henryk Bartłomiejczyk urodził się 4 kwietnia 1948 r. w Dobkowie k/Świerzawy. Służbę w pożarnictwie rozpoczął w 1968 r. we Wrocławskiej Komendzie Straży Pożarnych, jako pomocnik roty w ramach praktyki SOP. W latach 1969-1972 uczęszczał do Szkoły Oficerów Pożarnictwa, a po jej ukończeniu podjął służbę w prewencji, najpierw w Komendzie Straży Pożarnych dla Miasta i Powiatu w Wałbrzychu, a od 1973 r. w Powiatowej Komendzie Straży Pożarnych w Lubinie. W 1975 r. przeniósł się do Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy, gdzie podjął pracę w służbie organizacyjnej jako starszy inspektor. W latach 1981–1982 był Komendantem Rejonowym Straży Pożarnych w Legnicy. Następnie w latach 1982-1992 kierownikiem służby prewencji w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy. Po utworzeniu w 1992 r. Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy pracował w służbie planowania operacyjnego, na stanowisku starszego oficera, a następnie w latach 1993-1998 naczelnika tego wydziału. W latach 1997-1998 był zastępcą Komendanta Wojewódzkiego PSP w Legnicy. W 1982 r. ukończył Zaoczne Studium Inżynierskie w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie, gdzie uzyskał tytuł inżyniera pożarnictwa. Dnia 1 grudnia 1998 r. przeszedł na zaopatrzenie emerytalne.

Komendant Rejonowy Henryk Bartłomiejczyk wręcza puchary i nagrody najlepszym drużynom kobiecym podczas zawodów OSP rejonu legnickiego w Tyńcu Legnickim w 1981 r.

Wraz z reformą terytorialną powstała **Komenda Wojewódzka Straży Pożarnych w Legnicy**. Jej siedziba znajdowała się przy ul. św. Piotra. W maju 1975 r. na stanowisko Komendanta Wojewódzkiego mianowano płk poż. Eugeniusza Bojko, który pełnił tę funkcję do przejścia na emeryturę w 1990 r. Jego następcą, od 3 stycznia 1991 r. został Aleksy Bartłomiejczyk. Ostatnim Komendantem Wojewódzkim w Legnicy był Ryszard Dąbrowa, który pełnił tę funkcję, do rozwiązania Komendy 31 grudnia 1998 r.

Medal 40 lat ochrony przeciwpożarowej, 1985
Emitent: Komenda Wojewódzka Straży Pożarnych w Legnicy

EUGENIUSZ BOJKO

Eugeniusz Bojko urodził się 30 lipca 1928 r. w Dąbrowie Górniczej. Tutaj rozpoczął edukację szkolną, którą przerwał wybuch II wojny światowej. Podczas okupacji jako młody strażak działał w miejscowej jednostce Jugendfeuerwehr. Od 1943 r. prowadził działalność konspiracyjną, która trwała do końca wojny. Od 19 marca 1945 r. pełnił służbę w pododdziale bojowej Miejskiej Straży Zawodowej. Od 15 listopada 1946 r. podjął pracę w Zawodowej Straży Pożarnej w Opolu. Następnie jako podoficer pożarnictwa rozpoczął pracę w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia w Nysie. Jako oficer pożarnictwa przeszedł do pionu szkoleniowego w Centralnej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Łodzi. W 1952 r. został powołany na stanowisko Komendanta Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Bielsku Białej, a po reorganizacji Komendanta Szkoły Oficerów Techników-Mechaników Pożarnictwa w Bielsku-Białej. Po czterech latach objął stanowisko Komendanta Wojewódzkiego SP w Zielonej Górze. Z początkiem 1975 r. Minister

Spraw Wewnętrznych powierzył Eugeniuszowi Bojko stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Straży Pożarnych we Wrocławiu. Po reorganizacji administracyjnej kraju trafił do Legnicy, do nowo tworzonej Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych. Funkcję jej komendanta sprawował do 1990 r. Dzięki Eugeniuszowi Bojko wybudowano i poddano rozbudowie wiele strażnic w województwach zielonogórskim i legnickim. M.in. udało się wybudować nowe strażnice w Zielonej Górze, Strzelcach Krajeńskich, Słubicach, Legnicy i Głogowie. Rozbudowie oraz modernizacji poddano siedziby straży w Sulechowie, Żaganiu, Sulęcinie, Lubinie, Złotorzy, Jaworze i Legnicy oraz wiele strażnic Ochotniczych Straży Pożarnych na terenie obu województw.

Będąc na emeryturze w latach 1999-2008 pełnił m.in. funkcję prezesa legnickiego koła Związku Emerytów i Rencistów Pożarnictwa RP. Płk poż. w st. spocz. Eugeniusz Bojko zmarł 7 lipca 2008 r. i został pochowany na cmentarzu w Zielonej Górze.

ALEKSY BARTŁOMIEJCZYK

St. bryg. Aleksy Bartłomiejczyk urodził się 12 czerwca 1957 r. w Chojnowie. Jest absolwentem Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Warszawie z 1980 r. i Uniwersytetu Wrocławskiego z 2002 r. Z dniem 1 września 1980 r. podjął służbę w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy, w której pracował do chwili jej likwidacji tj. do 30 czerwca 1992 r. W okresie od 3 stycznia 1991 r. do 30 czerwca 1992 r. był Komendantem Wojewódzkim Straży Pożarnych w Legnicy. W tym okresie dzięki pozyskaniu dodatkowych pozabudżetowych środków udało się zakupić, jako jednej z pierwszych komend wojewódzkich w kraju dwa nowoczesne samochody do ratownictwa chemicznego niemieckiej firmy Schmitz. Pierwszy z nich trafił do Komendy Rejonowej SP w Legnicy, natomiast drugi do jednostki w Głogowie. Z dniem 1 lipca 1992 r. po utworzeniu Państwowej Straży Pożarnej pełnił służbę w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej

Straży Pożarnej w Legnicy, początkowo na stanowisku starszego oficera, a od 1 czerwca 1994 r. zastępcy naczelnika wydziału organizacyjno-szkoleniowego. Z dniem 1 stycznia 1999 r. Dolnośląski Komendant Wojewódzki PSP we Wrocławiu powierzył Aleksemu Bartłomiejczykowi pełnienie obowiązków Komendanta Powiatowego PSP w Złotorzy. Od 4 maja 1999 r. został powołany na stanowisko Komendanta Powiatowego PSP w Złotorzy. Tym samym poszedł w ślady ojca, st. ogn. poż. Stanisława Bartłomiejczyka, który w latach 60. XX w. był Komendantem Powiatowym SP w Złotorzy. Z dniem 30 czerwca 2005 r., w stopniu starszego brygadiera na własną prośbę zakończył służbę w PSP i przeszedł na emeryturę.

POWÓDŹ W SIERPNIU 1977 r.

W sierpniu 1977 r. legnicy strażacy uczestniczyli w usuwaniu skutków powodzi w Legnicy, która była efektem ulewnych deszczy, jakie miały miejsce od 31 lipca do 2 sierpnia w Sudetach, na całym Przedgórzu i w zlewni Kaczawy. Szybki spływ wód spowodował gwałtowny przybór rzek: Kaczawy, Skory, Nysy Szalonej i Nysy Małej. W wyniku wystąpienia z koryta pierwszej z tych rzek woda zalała obszar miasta, który zamieszkiwało 30 tys. mieszkańców. Woda znajdowała się na 70 ulicach, a odciętych od świata zostało 950 budynków. Od wczesnych

godzin, 2 sierpnia w ciągu kilkunastu minut woda zalała ulice: Jaworzyńską, Hanki Sawickiej (obecnie Waleriana Łukasińskiego), Szkolną, Adama Mickiewicza, Alfreda Lampego (Fryderyka Skarbka), pl. Słowiański oraz część Parku Miejskiego. Wieczorem tego samego dnia zalane zostały kolejne ulice: Nowodworska, Juliana Marchlewskiego (Kartuska), Wrocławska do mostu na Kaczawie, Obrońców Stalingradu (Jerzego Libana), Skarbowa, Parkowa, Powstańców Śląskich, Obrońców Pokoju, Hetmańska, Zielona, Marii Konopnickiej, Armii Czerwonej (Generała Władysława Andersa), pl. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej (Skwer Orłąt Lwowskich). Na ulicy Lenina (Witelona) woda zablokowała wyjazd z remizy Komendy Rejonowej Straży Pożarnych. W związku z tym wszystkie wozy bojowe przemieszczono do Rynku i na nie zalaną część pl. Słowiańskiego.

W początkowym okresie wzrostu zagrożenia w Komendzie Rejonowej Straży Pożarnych w Legnicy przystąpiono do zaopatrzenia magazynów przeciwpowodziowych w materiały i sprzęt, zapasy paliwa i smarów, sprzęt silnikowy, pożarniczy oraz inny do prowadzenia działań ratowniczych. W szczytowym okresie powodzi strażacy z KRSP w Legnicy prowadzili skuteczne działania ratownicze, które obejmowały ewakuację ludzi, inwentarza żywego i mienia, ochronę obiektów i ochronę mostów, zabezpieczenie i umacnianie wałów przeciwpowodziowych, obserwację stanu wód, wypompowywanie wody z zalanych obiektów i obszarów. W akcji ratunkowej oprócz strażaków włączyła się ludność cywilna oraz pracownicy miejscowych zakładów pracy. Z dużym zaangażowaniem w walce z żywiołem brali udział żołnierze z Centralnego Ośrodka Szkolenia Wojsk Łączności, Śląskiego Okręgu Wojskowego oraz żołnierze Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej. Dużą pomoc w akcji ratowniczej okazały jednostki straży pożarnej z Kalisza, Leszna, Głogowa i Zielonej Góry.

Przy kościele św. Piotra i Pawła
Fot. Henryk Kruk, z archiwum tygodnika Konkrety.pl

Zalana ulica Lenina przy jednostce straży pożarnej
Fot. Henryk Kruk, z archiwum tygodnika Konkrety.pl

Zalany Plac Słowiański
Fot. Henryk Kruk, z archiwum tygodnika Konkrety.pl

Samochód straży pożarnej przy kościele Najświętszej Marii Panny
Fot. Henryk Kruk, z archiwum tygodnika Konkrety.pl

Pompy przy al. Orła Białego
Fot. Henryk Kruk, z archiwum tygodnika Konkrety.pl

Zgrupowanie sił przed kościołem św. Piotra i Pawła. Od lewej E. Bojko, M. Cichocki i A. Morawiecki

Zalana siedziba KRSP w Legnicy przy ul. Lenina (obecnie ul. Witelona)

ZBIGNIEW PŁÓCIENNIK

St. bryg. Zbigniew Płóciennik urodził się 18 sierpnia 1943 r. w Czachulcu Nowym. W okresie od 1 września 1965 r. do 1 września 1968 r. był uczniem Szkoły Oficerów Pożarnictwa w Warszawie. W tym czasie, od 1 września 1967 r. do 31 sierpnia 1968 r. odbył zawodową praktykę w Wojewódzkiej Komendzie Straży Pożarnych we Wrocławiu.

Od 1 września 1968 r. pełnił służbę w Wojewódzkiej Komendzie Straży Pożarnych we Wrocławiu jako oficer, do 31 lipca 1969 r. Z dniem 1 sierpnia 1969 r. został powołany na stanowisko Komendanta Powiatowego Straży Pożarnych w Lubinie. Funkcję tę pełnił do 30 czerwca 1975 r. Od 1 lipca 1975 r. pełnił stanowisko Kierownika Służby Organizacyjnej w Wojewódzkiej Komendzie Straży Pożarnych w Legnicy. Z dniem 25 listopada 1977 r. został mianowany na stanowisko inspektora wojewódzkiego w Służbie Ogólnoorganizacyjnej Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy. 16 czerwca 1980 r. przeniesiono go na stanowisko starszego inspektora w służbie prewencji. Z dniem 11 stycznia 1982 r. został mianowany na stanowisko Komendanta Rejonowego Straży Pożarnych w Legnicy.

W związku z wejściem w życie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej oraz reorganizacją jednostek ochrony przeciwpożarowej województwa legnickiego z 1 lipca 1992 r., został mianowany na stanowisko starszego oficera w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. 1 marca 1996 r. objął stanowisko Naczelnika Wydziału Organizacyjnego i pełnił tę funkcję aż do momentu przejścia na emeryturę z dniem 31 maja 1998 r.

Wręczenie sztandaru Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy

Ważną datą w dziejach legnickiej straży był 23 maja 1987 r. W tym dniu, na Rynku przy udziale władz miasta, licznych pododdziałów straży pożarnych z sąsiednich województw, a także innych służb mundurowych, wręczony został sztandar dla Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy. Aktu wręczenia sztandaru na ręce Komendanta Rejonowego Straży Pożarnych mjr poż. Zbigniewa Płóciennika dokonał przedstawiciel Komendanta Głównego Straży Pożarnych w Warszawie płk poż. Krzysztof Wargenau.

Sztandar ten używany był przez legnickich strażaków do momentu otrzymania przez Komendę Miejską Państwowej Straży Pożarnej nowego weksylium w 2006 r. Ostatecznie sztandar z 1987 r. trafił do Izby Tradycji Pożarniczych w Rzeszotarach.

Uroczystość wręczenia sztandaru Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy, 23 maja 1987 r.

Sztandar Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy
Ze zbiorów Izby Tradycji Pożarniczych w Rzeszotarach,
fot. D. Berdys

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA W LEGNICY

Początek wielkich przemian w ochronie przeciwpożarowej dał protest strażaków byłego województwa legnickiego w Głogowie, dotyczący poprawy warunków służby, wyposażenia i uzbrojenia oraz płacy. Na przełomie lat 1989/90 rozpoczęto prace nad systemowymi rozwiązaniami prawno-administracyjnymi, dotyczącymi szerokiego zakresu ratownictwa. Przy ich tworzeniu uczestniczyli strażacy nazywani zespołem dolnośląskim, grupa naukowców z Uniwersytetu Wrocławskiego i posłów na Sejm z Dolnego Śląska. W kwietniu 1991 r. minister spraw wewnętrznych powołał Zespół do Zorganizowania Państwowej Straży Pożarnej, któremu przewodniczyli płk poż. inż. Feliks Dela oraz poseł na Sejm Henryk Michalak. Zespół ten odpowiedzialny był za przygotowanie koncepcji nowej organizacji ochrony przeciwpożarowej. W wyniku prac skierowano do Sejmu projekty dwóch ustaw: o ochronie przeciwpożarowej i Państwowej Straży Pożarnej. Ustawy te tworzyły warunki do powstania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, odmieniły także status strażaka-ratownika. Wprowadziły nową formę ochrony ludzi i mienia przed wszelkimi zagrożeniami stwarzanymi przez naturę oraz rozwój cywilizacji technicznej. Były one oparte na scentralizowanym systemie ratowniczym. Ich bazą została Państwowa Straż Pożarna, będąca zawodową, umundurowaną i wyposażoną w specjalistyczny sprzęt formacją, przeznaczoną do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi i innymi miejscowymi zagrożeniami.

Ostatecznie **Państwowa Straż Pożarna (PSP)** powołana ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. (Dz. U. RP nr 88 poz. 400), rozpoczęła działalność **1 lipca 1992 r.** PSP stała się organem administracji rządowej o charakterze ratowniczym i inspekcyjno-kontrolnym, hierarchicznie podporządkowanemu komendom wyższego szczebla i ministrowi spraw wewnętrznych. Znacznie rozszerzył się zakres prowadzonych interwencji. Straż pożarna, dotąd kojarzona niemal wyłącznie z interwencjami podczas pożarów została przystosowana do ratownictwa chemicznego, ekologicznego, technicznego i później medycznego.

Wraz z wejściem w życie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, Komenda Wojewódzka Straży Pożarnych formalnie zakończyła działalność z ostatnim dniem miesiąca czerwca, a już następnego dnia zapoczątkowała pracę Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. W momencie powołania PSP na terenie województwa legnickiego oprócz Komendy Rejonowej w Legnicy, działały Komenda Rejonowa w Lubinie (JRG w Lubinie, JRG w Polkowicach), Komenda Rejonowa w Głogowie (JRG Głogów) i Komenda Rejonowa w Złotorzy (JRG w Złotorzy, JRG w Chojnowie).

Na stanowisko Komendanta Wojewódzkiego PSP w Legnicy został powołany mł. bryg., obecnie nadbryg. Ryszard Dąbrowa, który pełnił tę funkcję do 31 grudnia 1998 r., gdy weszła w życie nowa reforma administracyjna likwidująca województwo legnickie. Funkcję Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego PSP pełnili st. bryg. Stanisław Mieśniak (1.03.1993-30.07.1997) i st. bryg. Henryk Bartłomiejczyk (1.07.1997-30.11.1998).

W początkowym okresie Komendę Wojewódzką PSP tworzyło pięć wydziałów i jedno samodzielne stanowisko. W okresie funkcjonowania struktur PSP wypracowane zostały wnioski, które usprawniły zarządzanie i zwiększyły efektywność działań, co skutkowało zmianami organizacyjnymi. W ostatecznym kształcie Komenda Wojewódzka liczyła ok. 45 strażaków i pracowników cywilnych pracujących w siedmiu komórkach organizacyjnych tj.: Wydział Organizacyjny (naczelnik st. bryg. Zbigniew Płóciennik), Wydział Kadry i Szkolenia (naczelnik mł. bryg. Jan Serafin), Wydział Planowania Operacyjnego (naczelnik kpt. Jerzy Puternicki), Wydział Kontrolno – Rozpoznawczy (naczelnik bryg. Szymon Klecz), Wydział Kwatermistrzowski – Techniczny (naczelnik kpt. Wiktor Husar), Wydział Finansowy (naczelnik mł. kpt. Stanisława Rodzik), Samodzielna Sekcja Informatyki i Łączności (kierownik mł. kpt. Robert Brzeziński), Samodzielne Stanowisko ds. BHP (mł. kpt. Jarosław Nadwodny).

W celu podniesienia skuteczności działań ratowniczo – gaśniczych na terenie województwa legnickiego, utworzony został Wojewódzki Oddział Operacyjny, składający się ze sztabu i z sześciu kompanii pożarniczych w tym trzech kompanii gaśniczych oraz po jednej kompanii do działań przeciwpowodziowych, ratownictwa specjalnego i zabezpieczenia logistycznego.

Z dniem 1 stycznia 1999 r. zlikwidowana została Komenda Wojewódzka PSP w Legnicy, a zatrudnieni w niej strażacy i pracownicy przeniesieni zostali do jednostek organizacyjnych PSP województwa dolnośląskiego.

RYSZARD DĄBROWA

Nadbryg. Ryszard Dąbrowa urodził się 29 marca 1955 r. w Wydminach. W 1979 r. ukończył Wyższą Oficerską Szkołę Pożarniczą (studia inżynierskie, specjalność techniczna), w 1995 r. Podyplomowe Studium Administracji na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Natomiast w 1997 r. ukończył studia magisterskie w Szkole Głównej Służby Pożarniczej.

Swoją karierę zawodową Ryszard Dąbrowa rozpoczął jako pomocnik dowódcy rot w Komendzie Rejonowej Straży Pożarnych w Nowej Soli (od 23 maja do 31 lipca 1975 r.). Po ukończeniu WOSP, podjął pracę w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy na stanowisku inspektora (od 1 sierpnia 1979 do 11 maja 1981 r.). Od 12 maja 1981 r. pełnił funkcję Komendanta Rejonowego Straży Pożarnych w Chojnowie, a od 1 lipca 1990 r. Komendanta Rejonowego Straży Pożarnych w Złotoryi.

Z dniem 15 czerwca 1992 r., Ryszard Dąbrowa otrzymał powołanie na stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. Funkcję tę sprawował do wprowadzenia reformy administracyjnej kraju. Następnie przez trzy miesiące (od 1 stycznia do 31 marca 1999 r.), pracował jako główny specjalista w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu. Po czym ponownie wrócił do Legnicy, aby od 1 kwietnia 1999 r. objąć stanowisko Komendanta w nowo utworzonej Komendzie Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. Funkcję tę pełnił do 18 sierpnia 2002 r. Od 19 sierpnia 2002 r. do 24 lutego 2006 był Lubuskim Komendantem Wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej w Gorzowie Wielkopolski. We wrześniu 2009 r. został doradcą komendanta przy Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej, a od 1 października 2009 r. pełni funkcję Rektora Komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie.

Ważnym zadaniem PSP było zorganizowanie do 31 grudnia 1994 r. Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego (KSRG), mającego na celu ochronę życia, zdrowia i mienia podczas walki z pożarami i innymi miejscowymi zagrożeniami, klęskami żywiołowymi, ratownictwa technicznego oraz ratownictwa chemicznego i medycznego. KSRG zaczął funkcjonować 1 stycznia 1995 r. W następnych latach system rozbudowywano przez włączanie do niego najbardziej mobilnych jednostek ochotniczych straży pożarnych. W 1998 r. zabezpieczenie operacyjne województwa legnickiego w KSRG tworzyły: Komenda Wojewódzka PSP, 4 komendy rejonowe PSP, 8 Jednostek Ratowniczo – Gaśniczych, 33 jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych wyposażonych w 67 samochodów gaśniczych z terenu 25 jednostek samorządu terytorialnego oraz 2 jednostki OSP – ORW specjalistycznego – ratownictwa wodnego. Dysponowanie jednostek systemu do działań ratowniczych oraz alarmowanie podmiotów współdziałających odbywało się poprzez Wojewódzkie Stanowisko Koordynacji Ratownictwa KW PSP, współdziałające z Centrum Zarządzania Kryzysowego Wojewody Legnickiego oraz administracją zespólną i niezspólną.

Obecnie spośród wszystkich 23 jednostek OSP, na terenie miasta i powiatu legnickiego włączonych do KSRG jest 13 jednostek. Kolejne oczekują na spełnienie wymaganego minimum ratowniczego aby zostać włączonymi.

Na podstawie zawartych porozumień nawiązano intensywną współpracę z różnymi podmiotami uczestniczącymi w ratownictwie i ustalono relacje między nimi. W procesie tworzenia struktur organizacyjnych PSP dużą uwagę poświęcono wszechstronnej edukacji pożarniczej i poprawie warunków służby. Diametralnie zmieniło się wyposażenie techniczne, formy i metody działań kontrolno-rozpoznawczych. Od momentu uruchomienia KSRG na teren miasta i powiatu zaczął napływać specjalistyczny sprzęt ratowniczy, który w znacznym stopniu pozwolił na skuteczniejsze działania Jednostkom Ratowniczo-Gaśniczym obecnie wchodzącym w skład Komendy Miejskiej PSP w Legnicy.

Również z dniem 1 lipca 1992 r. na bazie Komendy Rejonowej Straży Pożarnych została powołana **Komenda Rejonowa Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy** Początkowo w skład Komendy Rejonowej PSP wchodziły Jednostka Ratowniczo Gaśnicza w Legnicy przy ul. Witelona i Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza w Jaworze, której dowódcą był mł. bryg. Piotr Kuchnio. W dniu 2 maja 1994 r. w Legnicy została powołana druga Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza z siedzibą przy ul. Sudeckiej. Komendantem Rejonowym PSP w Legnicy został mł. bryg., obecnie brygd. w st. spocz. Stanisław Duszeńko. Rejon działania Komendy w obejmował trzy miasta (Legnica, Jawor, Prochowice) oraz dziesięć gmin (Kunice, Miłkowice, Legnickie Pole, Krotoszyce, Ruja, Udanie, Paszowice, Mściwojów, Męcinka, Wądroże Wielkie). Był największym rejonem na terenie byłego województwa legnickiego (stanowił 27,3% jego powierzchni).

Do charakterystycznych akcji ratowniczo-gaśniczych oraz zabezpieczających należały na terenie rejonu legnickiego: zabezpieczenie wizyty Papieża Jana Pawła II w Legnicy (2.06.1997), akcja przeciwpowodziowa (1997) oraz pożar budynku oczyszczalni elektrolitu w Hucie Miedzi „Legnica” (2.01.1998).

STANISŁAW DUSZEŃKO

Bryg. inż. Stanisław Duszeńko urodził się 1 stycznia 1954 r. w Parchowie. Jest absolwentem Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Warszawie z 1978 r. Zaraz po jej ukończeniu, 1 września 1978 r. podjął służbę w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Legnicy jako inspektor. W czasie służby w Komendzie Wojewódzkiej pełnił również obowiązki Kierownika Służby Prewencji.

Swą służbę kontynuował w Komendzie Rejonowej Straży Pożarnych w Legnicy w latach 1982–1992. Od 1 stycznia 1982 r. na stanowisku Kierownika Sekcji Prewencji pełnił jednocześnie obowiązki Zastępcy Komendanta. W dniu 1 lipca 1992 r. został mianowany Komendantem Rejonowym PSP w Legnicy, gdzie zorganizował nowe struktury organizacyjne, w tym system ratowniczo – gaśniczy na terenie miasta. Wniósł duży wkład w tworzenie i budowę strażnicy dla Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 2. W okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 1999 r. pełnił obowiązki Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. Po czym przeszedł na emeryturę.

POWÓDŹ W LIPCIE 1997 r.

Akcja przeciwpowodziowa na terenie województwa legnickiego w 1997 r. prowadzona była od 6 lipca do 2 sierpnia. Bezpośrednio zagrożone powodzią w początkowej fazie były tereny i obiekty zlokalizowane w dorzeczu Kaczawy i Odry. Największe zagrożenie wystąpiło w tym okresie w miejscowościach: Grobla, Pogwizdów, Kwietniki, Złotoryja, Paszowice i Bolkowice. Na szczęście pierwsza fala powodziowa częściowo znalazła swoje ujście do zbiornika retencyjnego w Słupie. Po kolejnych intensywnych opadach prowadzona była druga faza akcji przeciwpowodziowej (od 10 do 18 lipca), głównie w dorzeczu Odry.

W piątek 18 lipca Wojewódzki Komitet Przeciwpowodziowy ogłosił stan pogotowia dla Legnicy. Mimo tego w sobotę miastu nie zagrażało jeszcze niebezpieczeństwo. Zbiornik retencyjny Słup miał jeszcze wtedy 8 mln m³ rezerwy. Dopiero gwałtowne opady deszczu na Pogórzu Kaczawskim, spowodowały zapelnienie się zbiornika do godz. 19. Przepustowość w Legnicy wynosiła 290 m³/sek., a ze Słupa wypuszczono 160 m³/sek. Pojawiła się tym samym groźba zalania miasta. Najbardziej zagrożonymi miejscami były okolice ulic Bielańskiej i Kartuskiej. W sobotę o godz. 13 rozpoczęto podwyższanie wałów. Nie udało się ich utrzymać w rejonie ulicy Ciesielskiej co spowodowało zalanie znacznej części Starych Piekar. Pod wodą znalazło się kilkadziesiąt podmiejskich gospodarstw i dziesiątki hektarów gruntów. Nurt był tak silny, że przewracał płoty.

Główny wysiłek ratowniczy strażaków oraz ludności cywilnej w nocy z 19 na 20 lipca skierowany był przede wszystkim na wzmocnienie i podwyższanie wałów ochronnych na terenie Legnicy. W akcji brało udział także 30 kadetów ze Szkoły Aspirantów z Poznania, 70 żołnierzy; 20 z Centralnego Ośrodka Szkolenia Wojsk Łączności z Legnicy i 50 z Jednostki Wojskowej z Głogowa, oraz grupa ratowników ze Szwecji wyposażonych w 11 pomp. Działania ratownicze zostały wsparte także przez przybyłą na wniosek Prezydenta Legnicy Ryszarda Kurka grupę strażaków z Wuppertalu wyposażoną w 8 pomp. W dniu 23 lipca do dyspozycji Miejskiego Komitetu Przeciwpowodziowego przekazano grupę 46 strażaków ze Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie. Wysiłek legniczan oraz wszystkich uczestniczących sił ratowniczych pozwolił w znacznej mierze uratować miasto przed zalaniem.

Woraki przy moście na ul. Kartuskiej
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy,
fot. W. Kołodziejski

Kaczawa w pobliżu mostu na ul. Kartuskiej
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy,
fot. W. Kołodziejski

Wóz jednostki straży pożarnej z Wuppertalu
podczas akcji w parku
Ze zbiorów Muzeum Miedzi w Legnicy,
fot. W. Kołodziejski

KOMENDA MIEJSKA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W LEGNICY

W wyniku reformy administracyjnej państwa i utworzeniu nowych granic województw i powiatów, z dniem **1 stycznia 1999 r.** powstała **Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy**. Uchwalone w 1998 r. zmiany w ustawie o ochronie przeciwpożarowej i o Państwowej Straży Pożarnej podporządkowały ją organom terytorialnym. Nie jest to zwierzchnictwo służbowe, ponieważ prezydent miasta nie jest przełożonym straży. Zwierzchnictwo to przejawia się w zatwierdzaniu programów działania, uzgadnianiu wspólnych działań na obszarze miasta i powiatu oraz kierowaniu w sytuacjach nadzwyczajnych działaniami zespolonych służb. W pierwszych miesiącach działania do czerwca 1999 r. Komendą kierował pełniący obowiązki Komendanta st. bryg. Stanisław Duszeńko, dotychczasowy Komendant Rejonowy. W tym czasie ważnym elementem przemian organizacyjnych była likwidacja Komendy Wojewódzkiej PSP, po której na Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy powołano st. bryg. Ryszarda Dąbrowę, który pełnił tę funkcję do końca sierpnia 2002 r. Jego następcą został st. bryg. Szymon Klecz.

SZYMON KLECZ

St. bryg. Szymon Wiktor Klecz urodził się 28 grudnia 1951 r. w Sobieszowie. W 1977 r. ukończył Wyższą Oficerską Szkołę Pożarniczą w Warszawie. W tym samym roku rozpoczął pracę w Komendzie Rejonowej Straży Pożarnej w Lubinie. W latach 1985–1992 jako Starszy Oficer Specjalista był Naczelnikiem Wydziału Organizacyjnego i Kadry w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Legnicy. Od 1992 r., pełnił funkcję Naczelnika Wydziału Kontrolno-Rozpoznawczego w Komendzie Wojewódzkiej PSP w Legnicy. W 1994 r. uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych. W 1998 r. założył legnickie koło Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Pożarnictwa. Po powołaniu w 1999 r. Komendy Miejskiej PSP w Legnicy został zastępcą Komendanta. Od września 2002 r. pełnił funkcję Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy, aż do przejścia na emeryturę w kwietniu 2006 r.

Siedziba Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy mieści się przy ul. Witelona 2, w budynku, który w 1988 r. został przekazany na potrzeby ówczesnej Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej, po Północnej Grupie Wojsk Armii Radzieckiej. Komórkami organizacyjnymi Komendy Miejskiej są:

- Wydział Operacyjno-Szkoleniowy (Naczelnik mł. bryg. Andrzej Szymański, Z-ca Naczelnika kpt. Wojciech Baran)
 - Sekcja Kontrolno-Rozpoznawcza (Kierownik Sekcji st. kpt. Marek Sułkowski, Młodszy Specjalista kpt. Grzegorz Kuźniar)
 - Sekcja Finansów (Główny Księgowy st ogn. Bogusława Fuksa, Inspektor Renata Chrinowska, Starszy Kasjer Jadwiga Korus)
 - Sekcja Kwatermistrzowsko-Techniczna (Starszy Technik mł asp. Piotr Paszkiewicz, Inspektor Aneta Kuźniar, Konserwator Ryszard Brzuśnian)
 - Sekcja Kadrowo-Organizacyjna (str. Anna Moskwa, Inspektor Iwona Muchowska)
- oraz Jednostki Ratowniczo-Gaśnicze nr 1, nr 2 i nr 3.

Remont budynku Komendy i jednostki przy ul. Witelona 1988/89 r.
Fot. W. Kołodziejski

Przekazanie obowiązków Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy

W dniu 20 kwietnia 2006 r. w Komendzie Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy odbyło się uroczyste przekazanie obowiązków Komendanta Miejskiego PSP. Z dniem 30 kwietnia na emeryturę odszedł st. bryg. Szymon Klecz. Jednocześnie, uczestniczący w uroczystości Dolnośląski Komendant Wojewódzki

Państwowej Straży Pożarnej st. bryg. Bogdan Kraśnicki, z dniem 1 maja 2006 r. powołał na stanowisko Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy - st. kpt. Adama Koniecznego - dotychczasowego Naczelnika Wydziału Kwatermistrzowskiego.

Od 1 maja 2006 r. Komendą Miejską Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy kieruje bryg. Adam Konieczny. Funkcję Zastępcy Komendanta od 1 kwietnia 2007 r. pełni st. kpt. Zdzisław Sokół.

Początki funkcjonowania Komendy Miejskiej były specyficzne, odmienne niż w przypadku wielu innych komend, dotychczasowych siedzib komend rejonowych. Nastąpiło połączenie Komendy Wojewódzkiej i Rejonowej PSP z nowym terenem działania, miastem i gminą Chojnów. Początki zgrzywały się również ze współpracą z samorządem terytorialnym na poziomie powiatu, czyli Prezydentem Legnicy i Starostą Legnickim.

Zastępca Komendanta Miejskiego PSP st. kpt. Zdzisław Sokół

Przed budynkiem Komendy Miejskiej PSP w Legnicy. W górnym rzędzie od lewej: Robert Działakiewicz, Andrzej Szymański, Wojciech Baran, Ryszard Patora, Jacek Terpiłowski, Piotr Kozłowski, Hubert Rudnicki, Radosław Kuraś. Niżej: Zdzisław Sokół, Ryszard Brzuśnian, Grzegorz Kuźniar, Marek Sułkowski, Renata Chrinowska, Bożena Śliwak, Iwona Muchowska, Anna Moskwa, Adam Konieczny

Komenda Miejska PSP w Legnicy prowadziła w tym czasie inwestycję budowy JRG nr 3 w Chojnowie, oraz koordynowała prowadzoną przez KW PSP we Wrocławiu budowę JRG nr 2 w Legnicy. Na krótko przed zakończeniem tych inwestycji st. bryg. Ryszard Dąbrowa został awansowany na stanowisko Lubuskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP. Obecnie nadbryg. Ryszard Dąbrowa jest Rektorem-Komendantem Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie. Obie inwestycje zakończono w 2004 r. w czasie kiedy Komendą kierował st. bryg. Szymon Klecz.

W latach 2002-2005 prowadzono również modernizację budynku Komendy przy ul. Witelona 2, w ramach środków na odnowienie budynków zdegradowanych przez byłe wojska armii radzieckiej. Po tych zadaniach położono główny nacisk na modernizację budynku JRG nr 1, którego stan techniczny pogarszał się z roku na rok. Pierwszym etapem prac budowlanych było tworzenie na bazie pomieszczeń tej Jednostki zintegrowanych stanowisk dyżurnych MSK KM PSP w Legnicy, dyspozytorów Pogotowia Ratunkowego w Legnicy, a także utworzono również całodobowe stanowisko dyżurnego Prezydenta Miasta Legnicy. Zadanie realizowane było w latach 2004-2006 przy zaangażowaniu środków Gminy Legnica, Państwowej Straży Pożarnej oraz Pogotowia Ratunkowego. Pełne otwarcie miało miejsce w październiku 2007 r. w ramach organizowanej wspólnie z Pogotowiem Ratunkowym, Wyższą Szkołą Medyczną w Legnicy oraz Centrum Naukowo-Badawczym Ochrony Przeciwpowodzi podczas konferencji poświęconej problematyce ratownictwa medycznego i zarządzania kryzysowego. Komenda Miejska PSP w Legnicy była organizatorem wielu konferencji szczebla krajowego na temat właśnie ratownictwa medycznego, a także gospodarzem wielu turniejów finałowych o puchar Komendanta Głównego PSP w piłce siatkowej oraz strażackich piątek piłkarskich.

Medal X-lecie Komendy Miejskiej PSP w Legnicy i Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP, 1999 r.

ADAM KONIECZNY

Bryg. Adam Konieczny urodził się 14 sierpnia 1970 r. w Piotrkowie Trybunalskim. Należy do pokolenia strażaków, dla których STRAŻAK to nie tylko zawód a sposób na życie. Wywodzi się ze strażackiej rodziny, w której pożary gasili jego pradziadek, dziadek i ojciec.

Już od dziecka uczestniczył w obozach Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych, gdzie nabywał pierwsze nawyki pożarnicze. 30 września 1989 r. rozpoczął naukę w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie, którą ukończył 28 maja 1994 r. uzyskując tytuł magistra inżyniera pożarnictwa.

W dniu 1 lipca 1994 r. rozpoczął służbę w Komendzie Rejonowej Państwowej

Straży Pożarnej w Piotrkowie Trybunalskim na stanowisku dowódcy sekcji w Jednostce Ratowniczo-Gaśniczej.

1 stycznia 1995 r. podjął służbę w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy, jako oficer w Wydziale Operacyjnym, następnie od 1 marca 1996 r. p.o. kierownika samodzielnej sekcji Informatyki i Łączności, od 1 sierpnia 1997 r. p.o. zastępcy naczelnika wydziału Kontrolno-Rozpoznawczego.

Po powołaniu z dniem 1 stycznia 1999 r. Komendy Miejskiej PSP w Legnicy, Adam Konieczny pełnił służbę jako starszy oficer, od 1 czerwca 1999 r. był zastępcą naczelnika wydziału. Od 1 lipca 2000 r. był naczelnikiem wydziału Kwatermistrzowsko-Technicznego. W 2004 r. ukończył studia podyplomowe w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie w zakresie „Zarządzania w stanach zagrożenia”. Z dniem 1 maja 2006 r. został powołany na stanowisko Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy.

NADANIE SZTANDARU KOMENDZIE MIEJSKIEJ PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W LEGNICY

Podczas uroczystych obchodów Dnia Strażaka, które miały miejsce 10 maja 2006 r. w sali Akademii Rycerskiej w Legnicy, Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski wystąpił z inicjatywą ufundowania przez samorządowców ziemi legnickiej sztandaru dla Komendy Miejskiej PSP w Legnicy. Podpisano wówczas akt powołania Społecznego Komitetu Fundatorów Sztandaru, w skład którego oprócz prezydenta i radnych Rady Miejskiej w Legnicy weszli: Starosta Powiatu Legnickiego Mieczysław Kasprzak, Burmistrz Miasta Chojnów Jan Serkies, Wójt Gminy Chojnów Barbara Jasińska, Wójt Gminy Kunice Janusz Mikulicz i Komendant Miejski PSP w Legnicy Adam Konieczny.

Nadanie sztandaru Komendzie Miejskiej PSP w Legnicy nastąpiło 10 listopada 2006 r. Uroczystość rozpoczęła msza w katedrze św. Apostołów Piotra i Pawła celebrowana przez Biskupa Legnickiego Stefana Cichego. Tam też miało miejsce odsłonięcie pamiątkowej tablicy poświęconej poległym i zmarłym strażakom Ziemi Legnickiej. Po mszy uroczystość przeniosła się na Rynek, gdzie o godz. 13:30 odbyła się ceremonia nadania sztandaru, który z rąk Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP st. bryg. Bogdana Kraśnickiego otrzymał komendant KM PSP w Legnicy mł. bryg. Adam Konieczny. Przy tej okazji Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski w swoim przemówieniu podkreślił zasługi legnickich strażaków dla miasta i jego mieszkańców: „każdego dnia są gotowi poświęcać dla nas własne życie. Często od ich umiejętności i kwalifikacji zależy ludzkie życie. Nigdy nie oczekują chwały i poklasku. To ludzie dumni i szlachetni, skromni i odważni, bohaterzy, zdyscyplinowani i profesjonalni. Zawsze są godni zaufania. Dlatego z radością i satysfakcją zgodziłem się przewodniczyć społecznemu komitetowi, który ufundował dla Komendy Miejskiej nowy sztandar.

Akt powołania Społecznego Komitetu Fundatorów Sztandaru

Sztandar Komendy Miejskiej PSP w Legnicy
Fot. D. Berdys

Strażacy Artur Spychaj i Piotr Paskiewicz przed pamiątkową tablicą poświęconą poległym i zmarłym strażakom Ziemi Legnickiej

Uroczysta msza w Katedrze

Przygotowanie pododdziałów do uroczystego przekazania sztandaru

Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski podczas przemówienia na legnickim Rynku

Pożegnanie poprzedniego sztandaru Zawodowej Straży Pożarnej

Uroczyste wbijanie gwoździ przez władze krajowe, wojewódzkie PSP i OSP i samorządowe

Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski

Poświęcenie sztandaru przez Biskupa Legnickiego Stefana Cichego

Dolnośląski Kapelan Strażaków ks. Adam Drwiga, obecny proboszcz parafii św. Jana Chrzciciela we Wrocławiu, Biskup Legnicki ks. Stefan Cichy, Powiatowy Kapelan ks. Prałat Andrzej Tracz, Diecezjalny Kapelan ks. Robert Dublański

Przekazanie sztandaru przez prezydenta miasta na ręce dolnośląskiego komendanta

Przekazanie sztandaru pocztowi do uroczystej prezentacji przez Komendanta Miejskiego Adama Koniecznego

Nadany Komendzie sztandar dał dodatkowych sił do służby i wzmożenia działań na rzecz poprawy wyposażenia,

warunków służby, kontynuowania wysiłków poprzednich komendantów miejskich. Najważniejszymi zadaniami, które udało się zrealizować były: wymiana samochodów ratowniczo-gaśniczych, pozostałego sprzętu ratowniczego, oraz kontynuacja prac budowlanych w budynku JRG nr 1 w Legnicy, który od 2012 r. przechodzi długo oczekiwaną modernizację z rozbudową o dodatkową kondygnację. Roboty przewidują kompleksowe odnowienie budynku z dodatkową powierzchnią, na której znajdą się pomieszczenia socjalne JRG i systemu powiadamiania ratunkowego oraz sala szkoleniowa.

Komendy Miejskiej PSP w Legnicy obrazuje poniższe kalendarium:

Pożar instalacji „Solinox” na terenie Huty Miedzi „Legnica”, 19 września 2004

Jedną z najpoważniejszych akcji gaśniczych przeprowadzonych w ostatnich latach przez legnickich strażaków miała miejsce 19 września 2004 r. O godz. 8:58 dyżurny Miejskiego Stanowiska Kierownia Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy przyjął zgłoszenie o pożarze na terenie Huty Miedzi „Legnica”. W chwili przybycia na miejsce pierwszych zastępów straży pożarnej, ogniem objęte były dwie wieże instalacji chłodniczej „Solinox”. W strefie zagrożenia znajdowała się wieża odchlorkowywania spalin wraz z węzłem technologicznym oraz zbiornik z genosorbentem (substancja palna) w ilości około 300 ton. Pożar powstał w wyniku niewłaściwie zabezpieczonych prac spawalniczych. Instalacja na czas prowadzonych prac remontowych była wyłączona z eksploatacji. Z uwagi na znaczne zagrożenie rozprzestrzenienia się pożaru na inne części instalacji technologicznej na miejsce akcji skierowano dodatkowe siły z Centralnego Odwołu Operacyjnego, siły Pogotowia Ratunkowego oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska. Działania ratownicze polegały na zabezpieczeniu miejsca zdarzenia, podawaniu środków gaśniczych na objęte pożarem oraz zagrożone wieże i instalacje technologiczne, rozcinaniu, podnoszeniu i przemieszczaniu elementów instalacji, uszczelnianiu rurociągów z mediami. W akcji trwającej 8 godzin i 48 minut (zakończony o godz. 16:12) uczestniczyło 40 zastępów straży pożarnej (m.in. JRG nr 1 Legnica, JRG Legnica nr 2, OSP Miłkowice, OSP Rzeszotary, OSP Ulesie, OSP Kunice, OSP Grzymalin, OSP Miłogostowice, OSP Prochowice, JRG Chojnów, OSP Jaroszkówka, OSP Niedźwiedzice). Ponadto w akcji brało udział 15 zastępów spoza powiatu legnickiego (JRG Jawor, KW PSP Wrocław, JRG Lubin, JRG Złotoryja, JRG Wołów, JRG Świebodzice, JRG Lwówek Śląski, JRG Bolesławiec, JRG nr 1 Wrocław). Na miejscu były także obecne 4 zespoły Pogotowia Ratunkowego, funkcjonariusze Policji, przedstawiciele Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Wydziału Zarządzania Kryzysowego Miasta Legnicy.

Uroczyste przekazanie samochodu IVECO do JRG nr 1,

17 stycznia 2005

W dniu 17 stycznia 2005 r. na placu Komendy Miejskiej PSP w Legnicy nastąpiło uroczyste przekazanie samochodu pożarniczego do ograniczania stref skażeń chemicznych GBA 2/24 marki IVECO. Samochód stanowi wyposażenie Jednostki Ratowniczo - Gaśniczej nr 1 w Legnicy. Akt przekazania Komendantowi Miejskiemu PSP st. bryg. Szymonowi Kleczowi wręczył Krzysztof Strykowski z-ca Prezesa Zarządu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu wraz z z-cą Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP bryg. Andrzejem Chmielewskim.

Uroczystość była również okazją do zaprezentowania samochodu operacyjno - rozpoznawczego marki Ford Focus zakupionego na potrzeby Komendy Miejskiej PSP oraz prac remontowych budynków Komendy Miejskiej oraz Jednostki Ratowniczo - Gaśniczej nr 1. Prace polegały głównie na remoncie elewacji budynku Komendy Miejskiej, zainstalowaniu nowoczesnej instalacji odciążu spalin z hali garażowej, wymianie stolarki okiennej i drzwiowej w strażnicy JRG nr 1, remoncie pomieszczeń sanitarnych oraz remoncie i wymianie wyposażenia Miejskiego Stanowiska Kierowania.

II Ogólnopolska Konferencja „Wybrane aspekty działań ratowniczych”, 5 kwietnia 2006

W dniu 5 kwietnia 2006 r. w Legnicy odbyła się II Ogólnopolska Konferencja nad którą patronat honorowy objął Dolnośląski Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu. Konferencja została zorganizowana przez Koło Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Pożarnictwa w Legnicy, Komendę Miejską Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy oraz Radę Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Zagłębia Miedziowego. Do uczestników konferencji słowo wstępne skierowali: Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski, Dolnośląski Komendant Wojewódzki PSP we Wrocławiu st. bryg. mgr inż. Bogdan Kraśnicki oraz Prezes Zarządu Głównego SITP w Warszawie Marian Skaźnik, którzy podkreślili ważną rolę szeroko rozumianego ratownictwa w Polsce. W trakcie konferencji została poruszona tematyka

związana z ratownictwem w Polsce. Wśród prelegentów, którzy swoją wiedzę i doświadczeniami podzielili się z uczestnikami spotkania byli: Śląski Komendant Wojewódzki PSP w Katowicach nadbrygadnier Janusz Skulich, Wojewódzki Koordynator Ratownictwa Medycznego KW PSP we Wrocławiu lek. med. Wojciech Kopacki oraz przedstawiciele Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej we Wrocławiu. W konferencji wzięło udział 160 osób, w większości strażaków Państwowej Straży Pożarnej z terenu całej Polski.

Pożar budynku dawnego klasztoru

OO. Franciszkanów-Bernardynów, 29 kwietnia 2006

29 kwietnia 2006 r., o godz. 23:34 dyżurny Miejskiego Stanowiska Kierowania Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy otrzymał zgłoszenie o pożarze dachu dawnego klasztoru OO. Franciszkanów-Bernardynów przy ul. Chojnowskiej. Początkowo na miejsce zostały skierowane cztery zastępy z JRG nr 1 i JRG nr 2. Dodatkowo na życzenie kierującego działaniami ratowniczymi przybyły zastępy OSP Prochowice, JRG nr 3 Chojnów, OSP Rzeszotary, OSP Ulesie, OSP Kunice, OSP Legnickie Pole, OSP Jaroszkówka, KM PSP Legnica, a także JRG Złotoryja i JRG Lubin. W chwili przybycia na miejsce zdarzenia pierwszego zastępu, pożarem objęta była cała powierzchnia poddasza wraz z konstrukcją nośną dachu. Pożar ugaszono 30 kwietnia o godzinie 14:00. Ogień swoim działaniem objął powierzchnię około 900 m², o kubaturze 7200 m³. W trakcie prowadzonych działań ratowniczych lekkiemu wypadkowi uległ strażak z JRG nr 1 w Legnicy.

Strażacy z JRG nr 3 uratowali życie dwutygodniowej dziewczynce, 2006

Leszek Pabian, Dariusz Mej, Waldemar Teresiak i Józef Kossakowski
fot. Słowo Polskie, Gazeta Wrocławska z 11 grudnia 2006

15 marca 2007 r. w Chojnowie odbyło się uroczyste wręczenie Dyplomów Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji RP dla strażaków, którzy uratowali życie dwutygodniowej Oliwii Buś. Do zdarzenia doszło w grudniu 2006 r., wtedy to strażakom z chojnowskiej Jednostki; Leszkowi Pabianowi, Dariuszowi Mejowi, Waldemarowi Teresiakowi i Józefowi Kossakowskiemu udało się przywrócić oddech małego dziecka.

Wręczenia dyplomów dokonał Wojewoda Dolnośląski Krzysztof Grzelczyk oraz Komendant Wojewódzki PSP we Wrocławiu st. bryg. Bogdan Kraśnicki. W uroczystości uczestniczyli min.: Starosta Legnicki Jarosław Humenny, Dyrektor Pogotowia Ratunkowego

Andrzej Hap, Dyrektor Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Legnicy Bogusław Niesiołbecki oraz Burmistrzowie i Wójtowie powiatu legnickiego.

Konferencja „Ratownictwo Medyczne i Zarządzanie Kryzysowe” oraz Otwarcie Zintegrowanego Centrum Koordynacji Ratownictwa, 17-18 października 2007

W dniach 17-18 października 2007 r. w Legnicy odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa na temat „Ratownictwo Medyczne i Zarządzanie Kryzysowe”. Obrady odbywały się w salach konferencyjnych legnickiego hotelu Qubus. Pomysłodawcą zorganizowania dwudniowego spotkania przedstawiciele nauki, podmiotów ratowniczych oraz administracji rządowej i samorządowej był Komendant Miejski PSP w Legnicy mł. bryg. Adam Konieczny. Pomysł zrodził się na jednej z konferencji organizowanej przez CNBOP w Warszawie, gdzie poruszone zostały tematy związane z budową zintegrowanych stanowisk kierowania i centrów powiadamiania ratunkowego oraz problem telefonu 112. Dodatkowym powodem omawiania zagadnień z zakresu ratownictwa medycznego

w połączeniu z zarządzaniem kryzysowym były dwie katastrofy drogowe pod Legnicą, w których uczestniczyło wielu pasażerów.

Głównym celem Konferencji było przybliżenie zmian dotyczących organizacji i funkcjonowania zintegrowanego systemu ratownictwa w ogólnym pojęciu (w tym medycznego), wskazanie metod informowania i edukacji społeczeństwa w tym zakresie oraz poruszenie problematyki związanej z doskonaleniem organizacji zarządzania kryzysowego oraz funkcjonowania organów administracji państwa podczas klęsk żywiołowych.

Podczas drugiego dnia konferencji r. o godz. 14:00 na bazie pomieszczeń JRG nr 1 w Legnicy otwarto Zintegrowane Centrum Koordynacji Ratownictwa. Tworzone ono było przez dwa lata dzięki wykorzystaniu środków Urzędu Miasta, Pogotowia Ratunkowego, Państwowej Straży Pożarnej oraz Wojewody Dolnośląskiego. W Centrum znajdują się: pomieszczenie dyspozytorów medycznych, pomieszczenie dyżurnych operacyjnych PSP, pomieszczenie przeznaczone do odbioru telefonu 112 lub sztabowe Prezydenta, sala operacyjna zespołu reagowania kryzysowego, pomieszczenia socjalne oraz serwerownia. Centrum posiada wydzieloną sieć elektryczną, informatyczną oraz wyposażone jest w instalację klimatyzacyjną. Jeden system łączności radiowej i przewodowej, wspólny system informatyczny, w tym wspólna cyfrowa centrala telefoniczna i rejestratory rozmów zapewniają pełną integrację stanowisk i możliwość rozbudowy systemu. Agregat prądowórczy o mocy 42 kW zapewnia awaryjne zasilanie Centrum oraz w przyszłości pomieszczenia zarządzania kryzysowego, a także sieć informatyczną Komendy. W otwarciu Zintegrowanego Centrum Koordynacji Ratownictwa uczestniczyli: Biskup Diecezji Legnickiej Stefan Cichy, który dokonał aktu poświęcenia Centrum, parlamentarzyści ziemi legnickiej, z-ca Dyrektora Biura ds. Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej KG PSP bryg. Dariusz Marczyński, Dolnośląski

Komendant Wojewódzki PSP st. bryg. Bogdan Kraśnicki, Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski, Starosta Legnicki Jarosław Humenny, Dyrektor CNBOP dr inż. Eugeniusz W. Roguski, z-ca Dyrektora CNBOP mł. bryg. dr inż. Dariusz Wróblewski, pierwszy Komendant Miejski PSP w Legnicy nadbryg. Ryszard Dąbrowa, Komendant Straży Pożarnej w Roanne we Francji kpt. Frederic Gay, Jakub Ryzenko z Biura ds. Przestrzeni Kosmicznej PAN, Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Legnicy Andrzej Szymkowiak, a także przedstawiciele służb współdziałających, służb komunalnych, prezesi, dyrektorzy firm wspierających tworzenie Centrum i strażacy KM PSP w Legnicy.

Wspólnie utworzono Zintegrowane Centrum Koordynacji Ratownictwa, które wyposażone jest w najnowocześniejszy sprzęt łączności radiowej, przewodowej oraz teleinformatycznej. Pomieszczenia przygotowane są do wspólnej pracy lub niezależnej z możliwością rozwinięcia sztabu z udziałem innych służb ratowniczych i współdziałających. Odbiór telefonów 998, 999 i 112 obsługiwany jest i zgrany w ramach wspólnych, nowoczesnych urządzeń. Centrum to stanowi powiązanie funkcjonalne istniejącego systemu stanowisk kierowania Państwowej Straży Pożarnej i Pogotowia Ratunkowego, z jednoczesnym zachowaniem funkcji zintegrowanego punktu przyjmowania i selekcji zgłoszeń o sytuacjach zagrożenia życia, zdrowia, mienia lub środowiska oraz dysponowania podmiotów wchodzących do Krajowego Systemu Ratowniczego i działających na jego rzecz.

Katastrofa autobusu relacji Przemyśl - Bonn (93 km autostrady A4) z udziałem 58 osób poszkodowanych, 13 kwietnia 2007

Utworzenie punktu konserwacji i napraw sprzętu ochrony dróg oddechowych w JRG nr 3 w Chojnowie, 16 marca 2008

Na bazie JRG nr 3 w Chojnowie Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy utworzyła drugi swój punkt konserwacji i napraw sprzętu ochrony dróg oddechowych. Wyposażony w sprzężarkę do ładowania butli został doposażony w zestaw kontrolny. Inwestycja powiodła się dzięki dofinansowaniu Prezydenta Miasta Legnicy, Burmistrza Miasta Chojnowa oraz Pani Wójt Gminy Chojnów. Sprężarka przygotowana jest do transportu na wypadek długotrwałych zdarzeń, w celu umożliwienia ładowania butli na miejscu akcji. Zwiększyło to mobilność systemu, jego organizację oraz obniżyło koszty utrzymania sprzętu w gotowości operacyjnej. Punkt obsługiwany jest przez przeszkolonych strażaków miejscowej JRG i obsługuje również jednostki OSP.

Ćwiczenia „Lasy 2008”, 10 października 2008

Ćwiczenia taktyczno-bojowe pod kryptonimem „Lasy 2008” zostały zorganizowane przez Komendę Miejską Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy na terenie Nadleśnictwa Legnica. Założenie ćwiczeń przewidywało udział jednostek ochrony przeciwpożarowej w sile kompanii, do której włączone były również jednostki z terenów komend powiatowych Państwowej Straży Pożarnej w Lubinie i Polkowicach. Kierownikiem ćwiczeń był Zastępca Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy st. kpt. Zdzisław Sokół.

Celem przeprowadzonych ćwiczeń było m.in.: doskonalenie umiejętności organizacji działań ratowniczo-gaśniczych prowadzonych przez siły i środki Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego z terenu powiatów legnickiego, lubińskiego i polkowickiego, praktyczne sprawdzenie zasad alarmowania i dysponowania sił i środków Kompanii Gaśniczej WOO „Chojnów” oraz powiatów legnickiego, lubińskiego i polkowickiego, praktyczne sprawdzenie sposobów postępowania na wypadek pożaru, sporządzonych dla Nadleśnictwa Legnica, dokonanie oceny stanu technicznego samochodów i sprzętu pożarniczego jednostek OSP wchodzących w skład Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego z terenu powiatów legnickiego, lubińskiego i polkowickiego, a także przećwiczenie podawania wody na dalsze odległości z wykorzystaniem SW 3200 oraz pompy wysokiej wydajności Ziegler M 4800.

W ćwiczeniach brały udział następujące jednostki ochrony przeciwpożarowej: KM PSP Legnica, JRG nr 1 w Legnicy, JRG nr 3 w Chojnowie, JRG Lubin, JRG Polkowice, OSP Kunice, OSP Jaroszkówka, OSP Niedźwiedzice, OSP Rzeszotary, OSP Janowice Duże, OSP Ulesie, OSP Zimna Woda (powiat lubiński), OSP Niemstów (powiat lubiński), OSP Trzebnice (powiat polkowicki), OSP Sobin (powiat polkowicki).

XIV Halowe Mistrzostwa Polski Strażackich Piątek Piłkarskich w Legnicy, 12-14 listopada 2008

W dniach 12-14 listopada 2008 r. w Legnicy odbyły się XIV Halowe Mistrzostwa Polski Strażackich Piątek Piłkarskich. W turnieju uczestniczyło 19 drużyn, podzielonych na cztery grupy eliminacyjne. Rozgrywki toczony były w sali sportowej Zespołu Szkół Integracyjnych w Legnicy na ul. Wierzyńskiego, a także w sali OSiR w Legnicy na ul. Lotniczej. Rozgrywki ćwierćfinałowe, półfinałowe i finały odbyły się w ostatnim dniu turnieju na sali przy ul. Lotniczej. W finale spotkał się gospodarz reprezentowany przez drużynę województwa dolnośląskiego z drużyną broniącą tytułu z województwa śląskiego.

Ostatecznie halowym mistrzem Polski Strażaków została drużyna ze Śląska, która finałowy mecz wygrała wynikiem 5:3. Trzecie miejsce zajęli strażacy z województwa opolskiego. Najlepszym zawodnikiem mistrzostw został wybrany zawodnik reprezentacji woj. śląskiego Adam Jachimowicz, najlepszym strzelcem został zawodnik woj. śląskiego Robert Satora, a najlepszym bramkarzem wybrano również zawodnika woj. śląskiego Łukasza Groszaka.

Gośćmi specjalnymi turnieju byli reprezentanci Polski w piłce nożnej Jerzy Podbrożny i Grzegorz Lewandowski, którzy obserwowali zmagania piłkarzy oraz uczestniczyli w ceremonii wręczania nagród. Turniej stał na wysokim poziomie organizacyjnym co zostało dostrzeżone przez przedstawiciela Komendanta Głównego PSP st. bryg. Krzysztofa Zamysłowskiego, Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP we Wrocławiu bryg. Jarosława Wojciechowskiego oraz Prezydenta Miasta Legnicy Tadeusza Krzakowskiego.

Uroczyste przekazanie sprzętu ratowniczego dla KM PSP w Legnicy, 12 stycznia 2009

Kolejna znacząca uroczystość przekazania sprzętu ratowniczego KM PSP w Legnicy miała miejsce 12 stycznia 2009 r. w hotelu Qubus. Komenda otrzymała sprzęt o wartości 1,5 mln zł, w tym: samochód ratowniczo-gaśniczy ciężki do ograniczania stref skażeń chemiczno-ekologicznych z wyposażeniem na podwoziu Mercedes Actros, trzy samochody lekkie rozpoznawania skażeń ekologicznych i powodziowych na podwoziu Mitsubishi L200 i Outlander, a także sprzęt ratownictwa technicznego i medycznego. Otrzymany sprzęt w znacznej mierze poprawił stan wyposażenia legnickiej straży pożarnej, dzięki czemu można było dokonać wymiany sprzętu najstarszego lub wręcz wyeksploatowanego jakim był 20-letni samochód Tatra oraz wysłużone samochody m.in. Polonez z ograniczonymi możliwościami przewozu sprzętu i docierania w trudne miejsca.

W uroczystości wzięli udział m.in.: Wicepremier i Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Grzegorz Schetyna, Biskup Legnicki ks. Biskup Stefan Cichy, Posłowie na Sejm RP Elżbieta Witek i Janusz Mikulicz, Komendant Główny PSP nadbryg. Wiesław Leśniakiewicz, Marszałek Województwa Dolnośląskiego Marek Łapiński, Wojewoda Dolnośląski Rafał Jurkowlaniec, Prezydent Miasta Legnicy Tadeusz Krzakowski Starosta Legnicki Jarosław Humenny, Prezes Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Ewa Mańkowska oraz wiele innych osób związanych z pożarnictwem i współpracujących z KM PSP w Legnicy.

Huragan w Legnicy, 23 lipca 2009

23 lipca 2009 r. przed godziną 19:00, nad Legnicą przeszedł gwałtowny wiatr wiejący z prędkością ponad 130 km/h. Największe spustoszenie nawałnica poczyniła w południowo-wschodniej części miasta i w Parku Miejskim. Kilkunastominutowy żywioł sparaliżował komunikację i spowodował ogromne straty materialne. Wiatr powalił tysiące drzew, pozrywał dachy i linie wysokiego napięcia. Zniszczeniu uległy także znaki drogowe, sygnalizacja świetlna oraz wiele innych elementów infrastruktury miasta i powiatu. W wyniku nawałnicy śmierć poniosły 2 osoby, a ok. 40 osób zostało rannych.

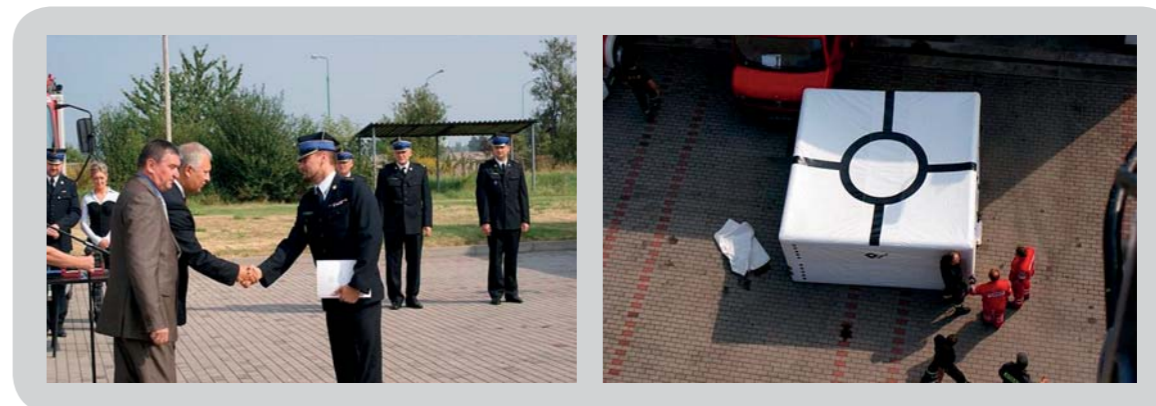
Natychmiast do działań ratowniczych przystąpiły wszystkie jednostki PSP i OSP z terenu miasta i powiatu legnickiego. Wzmocnione zostały stany osobowe w JRG i KM PSP. Tuż po kataklizmie do straży pożarnej wpłynęło 240 zgłoszeń o różnego typu zagrożeniach, z czego 180 występowało na terenie miasta. Ogółem w dniu 23 lipca w akcji ratowniczej oraz w usuwaniu skutków huraganu uczestniczyło 30 zastępów straży pożarnej i 130 ratowników.

Skokochron dla JRG nr 2, 16 września 2009

16 września 2009 r. na terenie JRG nr 2 w Legnicy odbyła się uroczystość przekazania skokochronu, w której udział wzięli m.in. Prezydent Miasta Legnicy, Prezesi Legnickiej Spółdzielni Mieszkaniowej i Spółdzielni Mieszkaniowej Piekary, Z-ca Dyrektora Pogotowia Ratunkowego oraz kadra kierownicza KM i JRG. Zakup skokochronu, urządzenia do ewakuacji osób z wysokości do 16 metrów (ok. 5 piętra), został w całości sfinansowany przez Urząd Miasta w Legnicy (9962 zł), Legnicką Spółdzielnię Mieszkaniową (12000 zł) i Spółdzielnię Mieszkaniową Piekary (12000 zł).

Uroczyste przekazanie drabiny SCD37

dla Komendy Miejskiej PSP w Legnicy, 7 grudnia 2009

7 grudnia 2009 r. o godz. 11.00 na Placu Mariackim w Legnicy odbyło się uroczyste ślubowanie strażaków oraz wręczenie Komendzie Miejskiej PSP w Legnicy 37 metrowej drabiny mechanicznej o wartości 2.8 mln zł. Zakup tak drogiego sprzętu ratowniczego był możliwy dzięki finansowaniu Komendy Głównej PSP i legnickiego Urzędu Miasta.

W uroczystości wzięli udział m.in. Wicemarszałek Sejmu RP Jerzy Szmajdziński, Dolnośląski Komendant Wojewódzki PSP st. bryg. Jarosław Wojciechowski, Prezydent Miasta Legnicy Tadeusz Krzakowski, Przewodnicząca Rady Miasta Legnicy Ewa Szymańska, Komendant Rektor SGSP nadbryg. Ryszard Dąbrowa, Posłowie na Sejm RP Elżbieta Witek i Janusz Mikulicz oraz Starosta Legnicki Jarosław Humenny.

Wręczenia na ręce zastępcy dowódcy JRG nr 1 w Legnicy kpt. Piotra Kozłowskiego dokonali: Dolnośląski Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej wraz z Prezydentem Legnicy i dostawcą samochodu, V-ce Prezesem firmy FireMax. Uroczystość zakończyła się pokazem możliwości technicznych drabiny. Dzięki jej użyciu udało się zdjąć z balkonu kościoła Świętego Mikołaja, który tam utknął.

Pożar budynku przy ulicy Chojnowskiej, 15 lutego 2010

Pożar w budynku przy ul. Chojnowskiej 111 wybuchł około godz. 15. W momencie przybycia jednostek straży pożarem objęty był dach budynku na powierzchni dwóch mieszkań, na ostatniej kondygnacji. Ogień znajdował się na stropach nad mieszkaniami na poddaszu i dachu budynku. W akcji ratowniczo-gaśniczej uczestniczyło 12 zastępów straży pożarnej, w tym dwie drabiny mechaniczne SD-37 i SCD-37.

XXVII Mistrzostwa Polski w Piłce Siatkowej Strażaków w Legnicy, 17-19 lutego 2010

W dniach 17-19 lutego 2010 r. KM PSP w Legnicy była gospodarzem XXVII Mistrzostw Polski w Piłce Siatkowej Strażaków. Legnica już po raz trzeci gościła najlepsze strażackie drużyny siatkarskie. Poprzednio mistrzowskie zmagania odbywały się tutaj w 1987 i 2003 r. Jak stwierdził Dolnośląski Komendant Wojewódzki PSP st. bryg. Jarosław Wojciechowski fakt ten jest świadectwem doskonałej opinii, jaką zasłużenie cieszą się gospodarze.

W turnieju uczestniczyło osiem drużyn reprezentujących województwa: dolnośląskie, lubelskie, lubuskie, łódzkie, podlaskie, śląskie, w a r m i ń s k o - m a z u r s k i e oraz Centralną Szkołę PSP w Częstochowie. Wszystkie mecze odbyły się w sali OSiR w Legnicy na ul. Lotniczej. Mistrzostwa zakończyły się sukcesem strażaków reprezentujących woj. śląskie, którzy w finałowym meczu pokonali 3:2 drużynę woj. dolnośląskiego, której kierownikiem był Leszek Pabian.

Ćwiczenia w hucie, 19 listopada 2010

Zgodnie z Rozkazem Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu 19 listopada 2010 r. odbyły się ćwiczenia ratownicze na terenie Huty Miedzi „Legnica” i Zakładów Gospodarki Wodno-Ściekowej Wydział W-4 w Legnicy „ENERGETYKA”.

Tematem ćwiczeń była organizacja akcji ratowniczo-gaśniczej związanej z gaszeniem pożaru elektrofiltrów na Wydziale Kwasu Siarkowego HM „Legnica” z elementami ratownictwa chemicznego, ekologicznego, technicznego i medycznego, oraz współdziałanie ze służbami w sytuacji ataku terrorystycznego. Ścisłe powiązany z hutą jest zakład „ENERGETYKA”, Wydział W-4. Obie firmy zaliczają się do zakładów dużego ryzyka wystąpienia awarii przemysłowej. Podstawowymi celami zorganizowanych manewrów było sprawdzenie wewnętrznego i zewnętrznego planu ratowniczego dla zakładów dużego ryzyka, obowiązujących procedur i wypracowanie praktycznych metod postępowania podczas akcji ratowniczej na terenie obu zakładów.

W ćwiczenia zaangażowane było 40 zastępów państwowej i ochotniczej straży pożarnej (w tym również kompania „Jelenia Góra” z Centralnego Odwołu Operacyjnego oraz dwie grupy specjalistyczne ratownictwa chemicznego), 130 strażaków oraz Policja, Pogotowie Ratunkowe, Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego, przedstawiciele samorządów, WIOŚ oraz przedstawiciele wydziałów zarządzania kryzysowego miasta i powiatu.

Przekazanie sprzętu ratowniczego Komendzie Miejskiej PSP, 15 grudnia 2010 r.

Zastępca Komendanta Miejskiego Zdzisław Sokół składa meldunek Zastępcy Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego st. bryg. Jerzemu Łabowskiemu

Pod koniec 2010 r. Komenda Miejska PSP w Legnicy wzbogaciła się o kolejny sprzęt ratowniczy. Uroczystość jego przekazania miała miejsce 15 grudnia na legnickim Rynku. Zgromadziła ona wielu gości m.in.: Zastępcę Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP we Wrocławiu st. bryg. Jerzego Łabowskiego, Prezydenta Miasta Legnicy Tadeusza Krzakowskiego, Starostę Powiatu Legnickiego Jarosława Humennego oraz burmistrzów i wójtów gmin, przedstawiciele samorządów, zakładów pracy, instytucji i organizacji społecznych. JRG nr 1 otrzymała specjalny samochód pożarniczy ratownictwa

wodnego wraz z łodzią motorową oraz ciężki samochód pożarniczy GCBA 8/60 SCANIA. JRG nr 2 wzbogaciła się o średni samochód pożarniczy GBAPr 2/16/750 Renault oraz specjalny ciężki samochód pożarniczy ratownictwa chemicznego SCANIA. Natomiast do JRG nr 3 w Chojnowie przekazano specjalny samochód pożarniczy ratownictwa wysokościowego SDH-25 oraz ciężki samochód pożarniczy GCBA 9,5/68 MAN. Podczas uroczystości przekazano także sprzęt dla Ochotniczych Straży Pożarnych, który do tej pory był na wyposażeniu JRG. Samochody i sprzęt ratowniczy zostały poświęcone przez ks. Biskupa Stefana Cichego wraz z ks. Dziekanem Andrzejem Traczem Powiatowym Kapelanem Strażaków.

Poczet flagowy i sztandarowy, od lewej Wojciech Baran, Adam Kierepka, Damian Grzeszczyk, Marcin Piwowarski, Karol Myśliwiec, Daniel Głowczyk

Zastępca dowódcy JRG nr 3 Andrzej Rogalski oddaje honor

Łódź hybrydowa dla JRG nr 1

Przekazanie aktu i kluczyków dowódcy JRG nr 1 Ryszardowi Patorze

Zastępca dowódcy JRG nr 2 Robert Jorgas otrzymuje klucze, obok niego po lewej dowódca JRG nr 3 Ryszard Kawka i po prawej dowódca JRG nr 1 Ryszard Patora

Robert Jorgas przekazuje kluczyki obsadzie samochodu Julianowi Selwie i Robertowi Borkowskiemu

Tadeusz Kuratewicz i Janusz Bowkun z aktem przekazania sprzętu

Komendant Miejski PSP w Legnicy Adam Konieczny

Poświęcenie nowego sprzętu przez biskupa Stefana Cichego

Uruchomienie Centrum Powiadomienia Ratunkowego PSP w Legnicy, 31 stycznia 2012

31 stycznia 2012 r. na terenie Komendy Miejskiej PSP w Legnicy miało miejsce uroczyste otwarcie Centrum Powiadomienia Ratunkowego. CPR umiejscowiono na terenie Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 w Legnicy. W tym celu podjęto w 2011 r. inwestycje polegające na przystosowaniu pomieszczeń JRG nr 1 do nowych obsad oraz na rozbudowie łączności radiowej Państwowego Ratownictwa Medycznego i Państwowej Straży Pożarnej.

W uroczystości otwarcia uczestniczyli parlamentarzyści, Biskup Legnicki Stefan Cichy, władze wojewódzkie, powiatowe, miasta Legnicy i powiatu legnickiego, przedstawiciele samorządów z byłego województwa legnickiego, Dyrektorzy Stacji Pogotowia Ratunkowego, kierownicy zespołów ratownictwa medycznego, Komendanci Powiatowi PSP z byłego województwa legnickiego, dyrektorzy, prezesi wielu spółek, szkół, instytucji miejskich.

Od początku 2012 r. telefony alarmowe 999 z terenu byłego województwa legnickiego zostały przekierowane do Legnicy i jest to tym samym początek procesu przekierowania telefonów z połowy (zachodnio-południowej) województwa dolnośląskiego. Jednocześnie rozpoczęto przygotowania do wyposażenia Państwowego Ratownictwa Medycznego w systemy informatyczne mające na celu dysponowanie zespołów ratownictwa medycznego z Legnicy. Dyspozytorzy Państwowej Straży Pożarnej wchodzić w skład Centrum Powiadomienia Ratunkowego, jednak ich zadania w ramach Miejskiego Stanowiska Kierowania pozostały na tym samym poziomie.

Legnickie obchody 20-lecia powołania Państwowej Straży Pożarnej

W dniu 26 marca 2012 r. kierownictwo Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy minionego 20-lecia spotkało się z Prezydentami Miasta Legnicy i Starostami powiatu legnickiego tego okresu. W związku z rocznicą Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy przygotowała szereg uroczystości i wydarzeń mających na celu przybliżenie mieszkańcom regionu codzienną służbę strażaków, ich bogatą historię funkcjonowania nie tylko w ostatnim okresie, ale również od czasów powstania pierwszych strażackich formacji na tym terenie.

Starosta Legnicki Jarosław Humenny, Prezydent Legnicy w latach 1995-2002 Ryszard Kurek, st. bryg. w st. spocz. Szymon Klecz, nadbryg. Ryszard Dąbrowa, bryg. Adam Konieczny, Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski, st. bryg. w st. spocz. Henryk Bartłomiejczyk, Prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Legnicy Zbigniew Biłyk, st. bryg. w st. spocz. Stanisław Duszerko, st. bryg. w st. spocz. Henryk Bartłomiejczyk, st. kpt. Zdzisław Sokół

st. bryg. w st. spocz. Stanisław Mieśniak, bryg. Adam Konieczny, nadbryg. Ryszard Dąbrowa, Prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Legnicy Zbigniew Biłyk, bryg. w st. spocz. Stanisław Duszerko, st. bryg. w st. spocz. Henryk Bartłomiejczyk, st. kpt. Zdzisław Sokół

W dniach 13-20 maja odbyły się w Legnicy powiatowe obchody z okazji Dnia Strażaka połączone z jubileuszem 20-lecia istnienia Państwowej Straży Pożarnej. Rozpoczęto je 13 maja o godz. 12:30 Mszą Świętą w intencji strażaków i ich rodzin. Mszę w kościele p. w. Najświętszego Serca Pana Jezusa sprawował kapelan strażaków seniorów ks. proboszcz Jan Mateusz Gacek.

Uroczysta akademicka, podczas której wręczono odznaczenia, wyróżnienia i awanse miała miejsce 18 maja 2012 r. o godz. 13:00 na legnickim Rynku. Współorganizatorami akademii byli Komendant Miejski PSP, Prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Legnicy oraz Prezes legnickiego koła Związku Emerytów i Rencistów Pożarnictwa RP. Puchary, dyplomy i medale wręczali Prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Legnicy dh Zbigniew Biłyk, Dyrektor Biura Zarządu Oddziału Wojewódzkiego ZOSP we Wrocławiu dh Andrzej Łabentowicz, Prezydent Legnicy Tadeusz Krzakowski, Zastępca Prezydenta Legnicy Ryszard Białek oraz Komendant Miejski PSP w Legnicy bryg. Adam Konieczny. Wśród zaproszonych gości znaleźli się Komendant Rektora Głównej Szkoły Pożarniczej w Warszawie nadbryg. Ryszard Dąbrowa, Dolnośląski Komendant Wojewódzki st. bryg. Andrzej Szcześniak, Posłowie Elżbieta Witek i Robert Kropiwnicki, Prezydent Miasta Legnicy Tadeusz Krzakowski, przedstawiciele Rady Miasta Legnicy i Rady Powiatu, samorządowy ziemi legnickiej, przedstawiciele służb mundurowych, duchowni i reprezentanci instytucji, firm, szkół i organizacji społecznych. Dodatkową atrakcją dla mieszkańców Legnicy była prezentacja na płycie Rynku ponad 100-letniej sikawki konnej z Ochotniczej Straży Pożarnej w Granowicach.

Poczet flagowy, od lewej Maciej Malec, Adam Kierepka, Piotr Uważyński

Komendant Miejski PSP w Legnicy Adam Konieczny podczas powitania gości

Poczet sztandarowy, od lewej Robert Jorgas, Krzysztof Weremko i Marcin Plecety. Obok po lewej Ryszard Kawka, po prawej Grzegorz Kuźniar

Zaproszeni goście podczas uroczystej akademii

Prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Legnicy Zbigniew Biłyk

Prezentacja sprzętu legnickiej straży

Odnaczeni przez Dolnośląski Komendant Wojewódzki Andrzej Szcześniak odznacza: Stanisława Duszeńkę, Marcina Piwowarskiego i Waldemara Teresiaka

Odnaczenie z rąk Komendanta Miejskiego Adama Koniecznego i Komendanta Wojewódzkiego Andrzeja Szcześniaka otrzymują m.in.: Marek Sułkowski, Waldemar Teresiak, Piotr Kozłowski, Marek Pałczak, Leszek Gawęda

Grupowa fotografia strażaków PSP w Legnicy oraz gości

Zabytkowa sikawka konna z Ochotniczej Straży Pożarnej w Granowicach

Kolejny akcent obchodów miał miejsce w Muzeum Miedzi w Legnicy. Tam o godz. 14:30 nastąpiło otwarcie wystawy pt. „Dzielna straż pożarna ludziom pomoc niesie..”. Ekspozycję muzeum przygotowało wraz z Komendą Miejską PSP w Legnicy. Na wystawę złożyły się eksponaty z Centralnego Muzeum Pożarnictwa w Mysłowicach, Izby Tradycji Pożarniczych w Rzeszotarach, Muzeum w Raciborzu, Muzeum Historii Katowic, Muzeum Etnograficznego we Wrocławiu, Muzeum Miedzi w Legnicy oraz zbiory legnickiego koła ZEiR RP. W ciągu trzech miesięcy ekspozycję zwiedziło 2860 osób.

Nazajutrz podczas Nocy Muzealnej strażacy z Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 w Legnicy przeprowadzili dla mieszkańców Legnicy pokaz ratownictwa drogowego. Jednocześnie dwukrotnie w muzealnym lapidarium

koncertowała orkiestra dęta Ochotniczej Straży Pożarnej z Lubawki.

20 maja od godz. 11:00 strażacy z Ochotniczych Straży Pożarnych z województwa dolnośląskiego rywalizowali podczas Wojewódzkich Zawodów Sportowo-Pożarniczych wg regulaminu CTiF. Zawody odbyły się na kompleksie sportowym OSiR w Parku Miejskim w Legnicy.

Kolejnym elementem związanych z rocznicowymi obchodami była pielgrzymka służb mundurowych w której udział wzięli przedstawiciele wojska, straży pożarnej, policji, nadleśnictw, służby celnej a także bractw rycerskich i kopaczy złota. W 2012 r. organizatorami pielgrzymki była Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Jadwigi w Legnickim Polu, Gmina Legnickie Pole, Ochotnicze Straże Pożarne w Legnickim Polu, Raczkowej i Taczalinie, a służbą wiodącą uświetniającą całość obchodów, z racji dwudziestolecia powstania Państwowej Straży Pożarnej, Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. Tradycyjnie uroczystość rozpoczął biskup legnicki Stefan Cichy. Obchody były okazją do wręczenia medali Zasłużony dla Gminy Legnickie Pole brygadierowi Adamowi Koniecznemu Komendantowi Miejskiemu PSP w Legnicy oraz druhowi Zbigniewowi Biłkowi Prezesowi Zarządu Powiatowego ZOSP w Legnicy. Całość uświetniły pokazy sprawności i możliwości sił i środków pozostających w dyspozycji Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 w Legnicy a także konkursy przygotowane dla najmłodszych uczestników.

JEDNOSTKA RATOWNICZO-GAŚNICZA NR 1 W LEGNICY

Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy powołana została do życia z dniem 1 lipca 1992 r. przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej nadbryg. Feliksa Delę. Jednostkę tą utworzono w miejsce zlikwidowanej Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy. Dowództwo jednostki tworzyli wówczas mł. asp. Piotr Kozłowski - Dowódca Jednostki oraz jego zastępca asp. Leszek Gławęda. Siedziba jednostki znajdowała się w centrum miasta, przy ul. Witelona. W tym czasie JRG podlegała bezpośrednio Komendzie Rejonowej PSP w Legnicy oraz Komendzie Wojewódzkiej PSP w Legnicy. Nie posiadająca numeru, była jedyną na terenie miasta Legnicy jednostką operacyjną. Jej obszarem działania było miasto Legnica oraz sześć gmin tworzących rejon legnicki (Krotoszyce, Kunice, Legnickie Pole, Miłkowice, Prochowice, Ruja). Wyposażenie techniczne stanowiły typowe pojazdy gaśnicze Star 244 GBA 2,5/16, Star 266 GBA 2,5/16, dwa samochody Jelcz 315 GCBA 6/32, Tatra 815 GCBA 8,2/32, Star 28 GPr 1500 oraz pojazdy specjalne; samochód ratownictwa technicznego Star 266 SRt, samochód ratownictwa chemicznego Mercedes GWG 3,5 SRChem, drabina 30 m Jelcz

SD 30, cysterna wodna o pojemności 18 tys. litrów SZ 18, Fiat 125p SOp, SRWod – działający w strukturach Ochotniczej Straży Pożarnej – Grupa Ratownictwa Wodnego PINOTER. W 1993 r. została zakupiona drabina mechaniczna SD 37.

Kolejne lata przyniosły szereg zmian w funkcjonowaniu tej jednostki. W 1994 r., na bazie istniejącej Jednostki Ratowniczo - Gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej zostały utworzone na terenie miasta Legnicy dwie jednostki. Tutejsza oznaczona została nr 1, a nowo utworzona nr 2. Część strażaków oraz sprzętu przeniesiono do nowo powołanej jednostki. W tym samym roku do JRG nr

1 trafił samochód ratownictwa technicznego wraz z kompletnym, specjalistycznym wyposażeniem. W 1995 r. został zakupiony skokochron, umożliwiający ratowanie zagrożonych osób z wyższych kondygnacji budynków mieszkalnych oraz samochód ratownictwa chemicznego wraz z separatorem oleju. W kolejnych latach w miejsce wyeksploatowanych samochodów gaśniczych wprowadzone do podziału bojowego zostały: Star 1142 GBA 2/20 i Jelcz 010 GCBA 5/24. W 1999 r., po reformie administracyjnej kraju w Jednostce Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 nastąpiły kolejne zmiany. Znowelizowane przepisy włączyły zarówno jedną jak i drugą jednostkę w struktury organizacyjne utworzonej Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy. Od 1 czerwca 2000 r. Dowódcą jednostki został kpt. obecnie mł. bryg. Ryszard Patora, a jego zastępcą st. asp., obecnie st. kpt. Piotr Kozłowski. Dowództwo jednostki pozostało nie zmienione do chwili obecnej.

Aktualny stan Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 wynosi 38 strażaków, pracujących w systemie zmianowym poza dowódcami, pełniącymi służbę w systemie ośmiogodzinnym.

Jednostka dysponuje m.in.: trzema samochodami gaśniczymi (średnim i 2 ciężkimi) tj. GBA 2/24 Iveco, GCBA 5/24 Jelcz i GCBA 8/60 Scania, samochodem drabiną SCD-37, samochodem ratownictwa technicznego SRT „Saurus”, samochodem ratownictwa wodnego SRWod Mercedes, samochodem ratownictwa wysokościowego SLRWys. Lublin oraz samochodem rozpoznawczo-ratowniczym SLRR Mitsubishi.

Dowódca JRG nr 1
mł. bryg. Ryszard Patora

Zastępca Dowódcy JRG nr 1
st. kpt. Piotr Kozłowski

W dolnym rzędzie od lewej: st. str. Kacper Czyżewski, st. ogn. Zenon Bujak, st. str. Michał Cichoszewski, st. str. Łukasz Zaharodny, st. str. Michał Koszelowski, sekc. Aleksander Pundyk, st. str. Maksymilian Dul, st. str. Norbert Malczewski, st. str. Artur Żydek, ogn. Andrzej Zabek, ogn. Arkadiusz Komisarczyk, st. str. Robert Chrinowski, st. str. Damian Węglowski. W drugim rzędzie: mł. bryg. Ryszard Patora – Dowódca JRG 1, st. sekc. Robert Łękowski, st. sekc. Piotr Chudyk, mł. ogn. Maciej Malec, sekc. Szymon Dul, st. ogn. Adam Mierzwiński, ogn. Radosław Rzeźnikiewicz, st. kpt. Marek Palczak – Dowódca Zmiany I, st. asp. Artur Kuźma – Dowódca Zmiany II, sekc. Paweł Maczuba, asp. szt. Sylwester Krzyżostaniak – Dowódca Zmiany III, st. kpt. Piotr Kozłowski – Zastępca Dowódcy JRG 1. W trzecim rzędzie: st. ogn. Jacek Obłoz, mł. asp. Tadeusz Kuratowicz, st. ogn. Zbigniew Luby, ogn. Piotr Kałakajło, sekc. Waldemar Ziętek, ogn. Janusz Bowkun, st. sekc. Wojciech Malerowicz, st. ogn. Harald Tkaczyk, asp. Adam Kierepka

GBA 2/24 Iveco. Samochód ratowniczo-gaśniczy, średni

Posiada sprzęt specjalistyczny, który może być wykorzystywany zarówno podczas działań gaśniczych jak i do usuwania miejscowych zagrożeń

GCBA 8/60 Scania. Samochód gaśniczy ciężki

Posiada sprzęt specjalistyczny, który może być wykorzystywany zarówno podczas działań gaśniczych i usuwania innych miejscowych zagrożeń. Jest wykorzystywany przede wszystkim podczas działań, gdzie występuje zapotrzebowanie na dużą ilość środków gaśniczych

SCD-37. Samochód specjalny z drabiną

Obrótowa drabina o wysokości maksymalnej do 37 m stabilizowana podparami bocznymi. Tylne oś skrętna pozwala manewrować w najwęższych uliczkach. W koszu może przebywać 2 ratowników. Kosz drabiny wyposażony jest w działko wodno-pianowe i specjalistyczne nosze, służące do ewakuacji osób rannych z dużych wysokości

SRT „Saurus”. Samochód ratownictwa technicznego

Posiada specjalistyczny sprzęt ratowniczy, piły do drewna, betonu i stali, sprzęt hydrauliczny i pneumatyczny, plecakowy aparat acetylenowo-tlenowy oraz inne przyrządowanie niezbędne podczas działań przy zdarzeniach drogowych i katastrofach

SRW od Mercedes. Samochód średni ratownictwa wodnego

Przeznaczony do współdziałania podczas akcji ratownictwa wodnego. Wyposażony jest w specjalistyczny sprzęt ratownictwa wodnego m.in. sprzęt do nurkowania, skafandry, kamizelki, butle z powietrzem, łączność przewodową, sprężarkę, itp. Ponadto na w zabudowie samochodu jest również agregat prądowłoczy dużej mocy, żuraw przenośny typu HIAB oraz wyciągarka hydrauliczna

SLRWys Lublin. Samochód lekki ratownictwa wysokościowego

Samochód ratownictwa wysokościowego na JRG 1 w Legnicy, jest wyposażony w specjalistyczny sprzęt do ratownictwa wysokościowego i przedmedycznego. Wyposażenie samochodu pozwala na prowadzenie akcji w wielu nietypowych i niebezpiecznych miejscach. Ratownicy z pomocą sprzętu zamieszczonego w samochodzie mogą prowadzić działania ratownicze pod ziemią, na wysokości jak i nad ziemią we współpracy ze śmigłowcem

SLRR Mitsubishi L200. Samochód specjalny, lekki

Wyposażony w sprzęt niezbędny osobie kierującej działaniami ratowniczo-gaśniczymi. Używany również do wspomagania rozpoznawania zagrożeń podczas różnego rodzaju działań, np. w przypadku klęsk żywiołowych

Rejon działania JRG nr 1 obejmuje około 225 km², które zamieszkuje około 56 tysięcy mieszkańców. Jednostka zabezpiecza zachodnią część miasta Legnicy (od rzeki Kaczawy), część gminy Miłkowice (bez miejscowości Studnica i Siedliska), gminę Krotoszyce oraz część gminy Legnickie Pole (na południe od autostrady A-4). Rokrocznie strażacy z JRG nr 1 w Legnicy podejmują około 1000 działań o różnicowanej specyfice.

JEDNOSTKA RATOWNICZO-GAŚNICZA NR 2 W LEGNICY

Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza nr 2 w 2004 r.

Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza nr 2 w Legnicy utworzona została na podstawie aktu powołania z dnia 2 maja 1994 r. przez ówczesnego Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej. Jednostka mieszcząca się przy ul. Sudeckiej 6 powstała na bazie obiektów istniejącej wcześniej stacji unasienniania bydła, skąd też wzięta się powszechnie używana humorystyczna nazwa „Bykownia” oraz herb jednostki w postaci byka w hełmie strażackim. Ze względu na istniejący w tamtym okresie podział administracyjny kraju oraz organizacje jednostek PSP, Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza nr 2 podlegała bezpośrednio Komendzie Rejonowej PSP w Legnicy oraz Komendzie Wojewódzkiej PSP w Legnicy. Na pierwszego Dowódcę jednostki powołany został kpt. Zbigniew Kot, a na jego zastępcę asp. Mirosław Kruczek. W początkowej fazie inwestycji dostosowywania obiektu do działalności jednostki ratowniczo-gaśniczej, istniejący budynek adaptowano do funkcji koszarowo-socjalnej. W kolejnych latach wybudowano nową halę garażową, przystąpiono do zabudowy terenu poprzez wyburzenie zbędnych budynków gospodarczych oraz zabudowę placów wewnętrznych i zewnętrznego.

Od lewej: st. kpt. Wojciech Huk, st. str. Mariusz Grygorcewicz, asp. sztab. Mirosław Ptak, kpt. Marcin Swenderski, st. ogn. Julian Selwa, st. str. Grzegorz Lis, ogn. Jan Niedźwiecki, sekc. Mariusz Pojda, st. sekc. Grzegorz Czatrowski, sekc. Adam Gajda, sekc. Artur Spychaj, st. str. Sławomir Brzuśnian, st. ogn. Ireneusz Serdyński, st. str. Marcin Węglowski, ogn. Waldemar Stańkowski, mł. kpt. Jacek Wilgocki, sekc. Marcin Plecety, st. ogn. Maciej Zborowski, st. sekc. Artur Hościło, mł. ogn. Jacek Ruszlewicz, st. ogn. Zbigniew Wrona, st. asp. Krzysztof Weremko, sekc. Robert Borkowski

Pierwsze podstawowe wyposażenie ratownicze jednostki stanowiły: samochód gaśniczy Star 244 GBA 2,5/16, podnośnik hydrauliczny Star SH-18 oraz samochód ratownictwa technicznego Star 266 SRt. W późniejszym czasie jednostka została doposażona w ciężki samochód gaśniczy Jelcz 006 GCBA 6/32 oraz ciężki samochód gaśniczy Tatra GCBA 8,2/32. W 1996 r. na stanowisko Dowódcy JRG nr 2 powołany został mł. kpt. Maciej Płóciennik, zaś od 1998 r. pełnienie obowiązków Zastępcy Dowódcy rozpoczął mł. kpt. Mariusz Sobecki. W 1999 r. wycofany z użytku został samochód ratownictwa technicznego Star 266, w jego miejsce jednostka otrzymała nowy lekki samochód ratownictwa drogowego marki Lublin, który wyposażono w sprzęt ratowniczy, w tym w nowoczesny jak na ówczesny czas sprzęt ratownictwa medycznego. Dzięki temu JRG nr 2

w Legnicy jako pierwsza w regionie i jedna z pierwszych w kraju posiadała znaczne możliwości do prowadzenia działań z zakresu udzielania pomocy medycznej. W kolejnym roku jednostka wzbogaciła się o nowy samochód gaśniczy GBA 2/24 MAN. Wskutek reformy administracyjnej kraju oraz zmiany struktury organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej z początkiem 1999 r. jednostka weszła w skład Komendy Miejskiej PSP w Legnicy. W 2003 r. w związku z powołaniem st. kpt. Macieja Płóciennika na stanowisko Zastępcy Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy stanowisko Dowódcy JRG nr 2 objął kpt. Mariusz Sobecki, a jego Zastępcą mianowany został mł. kpt. Wojciech Huk.

W 2004 r. została zakończona rozbudowa strażnicy JRG realizowanej jako inwestycja centralna, a uroczyste jej otwarcie nastąpiło w maju 2004 r. z udziałem władz centralnych, wojewódzkich i samorządowych. Dzięki staraniom strażaków pełniących służbę w jednostce udało się urządzić tereny zielone wokół jednostki, w tym wykonano boisko do piłki nożnej.

Uroczystość otwarcia strażnicy Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 2 przy ul Sudeckiej

W 2005 r. pozyskano nowoczesny sprzęt szkoleniowy w zakresie ratownictwa medycznego tj. fantom do treningu resuscytacji krążeniowo - oddechowej oraz defibrylator automatyczny. Od 2008 r. nastąpiło kolejne wzmocnienie jednostki w sprzęt ratowniczy i na dzień dzisiejszy wyposażenie ratownicze JRG nr 2 w Legnicy stanowią: samochody gaśnicze – GBAPr 2/26/750 Renault (2011 r.), GBA 2/24 MAN (2000 r.), GCBA 8/50 Mercedes (2008 r.), samochody specjalne – SCRChem Scania (2011 r.), SD 37 Iveco (przesunięty z JRG nr 1 w 2009 r.), oraz samochód operacyjny na podwoziu terenowym SLRR Iveco i samochód rozpoznania chemicznego Renault Trafic.

GBAPr 2/26+750 Renault. Samochód ratowniczo-gaśniczy, średni
Posiada sprzęt specjalistyczny który może być wykorzystywany zarówno podczas działań gaśniczych jak i do usuwania miejscowych zagrożeń. Posiada zbiornik wodny o pojemności 2 m3 oraz agregat proszkowy z zapasem proszku gaśniczego w ilości 750 kg

GBA 2/24 MAN. Samochód ratowniczo-gaśniczy, średni
Posiada sprzęt specjalistyczny który może być wykorzystywany zarówno podczas działań gaśniczych jak i do usuwania miejscowych zagrożeń

GCBA 8/50 Mercedes. Samochód ratowniczo-gaśniczy, ciężki
Posiada sprzęt specjalistyczny który może być wykorzystywany zarówno podczas działań gaśniczych jak i do usuwania miejscowych zagrożeń

SCRChem Scania. Samochód ratownictwa chemicznego, ciężki
Jego wyposażenie sprzętowe pozwala na podejmowanie działań z zakresu ratownictwa chemicznego. Posiada sprzęt do rozpoznawania substancji chemicznych i oznakowania terenu akcji. Na wyposażeniu są różne typy ubrań ochronnych dla ratowników, sprzęt ODO z łącznością bezprzewodową, pneumatyczny sprzęt uszczelniający, hydrauliczny sprzęt ratowniczy, zestaw do pobierania prób środowiskowych, sprzęt oświetleniowy, pompy elektryczne i pneumatyczne do przepompowywania cieczy palnych, żrących i substancji niepalnych oraz inny sprzęt specjalistyczny

SD-37. Samochód specjalny z drabiną
Obrotowa drabina o wysokości maksymalnej do 37 m stabilizowana podporami bocznymi. W koszu może przebywać 2 ratowników. Kosz drabiny wyposażony jest w działko wodno-pianowe i specjalistyczne nosze, służące do ewakuacji osób rannych z dużych wysokości

Samochód operacyjny na podwoziu terenowym SLRR Iveco

W jednostce pełni służbę 35 strażaków, w tym po 11 strażaków na każdej z trzech zmian służbowych oraz Dowództwo Jednostki. W chwili obecnej Dowódcą JRG nr 2 jest st. kpt. Wojciech Huk, a jego zastępcą jest mł. kpt. Robert Jorgas.

JRG nr 2 w Legnicy co roku bierze udział w około 800 działaniach ratowniczo-gaśniczych o zróżnicowanej specyfice. Obszar chroniony jednostki wynosi około 335 km² i jest zamieszkiwany przez około 82 tysiące mieszkańców. Jednostka zabezpiecza wschodnią część miasta Legnicy (od Kaczawy), gminę Kunice, miasto i gminę Prochowice, gminę Rujana oraz część gminy Legnickie Pole (na północ od autostrady A-4).

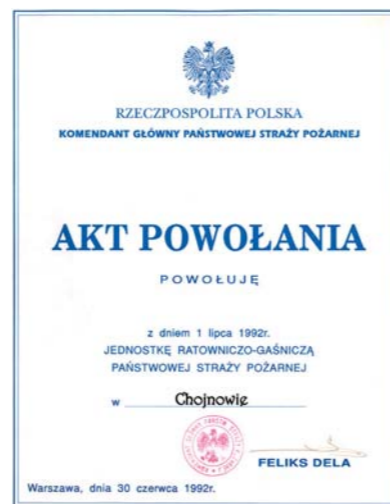
Dowódca JRG nr 2
st. kpt. Wojciech Huk

Zastępca Dowódcy
JRG nr 2 mł. kpt.
Robert Jorgas

JEDNOSTKA RATOWNICZO-GAŚNICZA NR 3 W CHOJNOWIE

Pierwsza jednostka straży pożarnej w Chojnowie została założona w 1952 r. Było to Okręgowe Pogotowie Zawodowej Straży Pożarnej, które zajmowało budynek przy obecnej ul. 3 Maja. Tam mieściły się koszary, dyżurka, sypialnia, zaplecze socjalne i świetlica. Garaże i zaplecze warsztatowe znajdowały się przy ul. Dąbrowskiego 15. Pogotowie funkcjonowało do 1956 r. W 1970 r. została utworzona Zawodowa Straż Pożarna. Po reformie administracyjnej w 1975 r. ZSP w Chojnowie została przekształcona w Oddział Zawodowej Straży Pożarnej, podlegający Zawodowej Straży Pożarnej w Legnicy. W 1976 r. na bazie obiektu Zawodowej Straży w Chojnowie Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Legnicy płk Eugeniusz Bojko utworzył Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Pożarniczego w Chojnowie. W 1977 r. powstała Komenda Rejonowa Straży Pożarnych w Chojnowie, która swoim zasięgiem objęła miasto i gminę Chojnów oraz gminy Chocianów i Gromadka. Z dniem 30 czerwca 1990 r. została ona zlikwidowana, a na jej miejsce powstał Oddział Zawodowej Straży Pożarnej, który został podporządkowany KRSP w Złotoryi. Teren działania powyższego Oddziału objął miasto i gminę Chojnów, gminy Gromadka i Warta Bolesławiecka. Miasto i gmina Chocianów zostały przyporządkowane Komendzie Rejonowej w Lubinie. Z dniem 1 lipca 1992 r. Oddział ZSP został przekształcony w Jednostkę Ratowniczo-Gaśniczą Państwowej Straży Pożarnej w Chojnowie, która podlegała Komendzie Rejonowej Straży Pożarnych w Złotoryi.

Na dowódcę jednostki powołany został asp. Ryszard Kawka. Stan osobowy wynosił 34 osoby. Jednostka w czasie powołania posiadała 6 samochodów (GBA 2,5/16 Star 244, GCBA 6/32 Jelcz 315, GBM 2,5/8 Star 266, SH-18 Star 29, samochód kwatermistrzowski Star 200 oraz operacyjny FSO 1500). W kolejnych latach dokonano uzupełnienia i modernizacji posiadanego sprzętu ratowniczego. W 1992 r. otrzymano podwozie samochodu Star 266, na bazie którego powstał samochód GBM 2,5/8. W latach 1993/94 pozyskano dalsze środki na zakup samochodu operacyjnego marki „Polonez 1500” oraz samochód T-4 Volkswagen z przeznaczeniem na samochód Ratownictwa Drogowego. Pierwszy sprzęt ratownictwa drogowego tzw. szczęki życia marki „Weber” trafił do jednostki w 1992 r. W kolejnych latach JRG w Chojnowie wzbogaciła się o lekki samochód ratownictwa chemicznego (1997 r.), samochód GCBA 5/24 Jelcz 014 w wersji uterenowionej (1997 r.) oraz dokonano karosacji

Górny rząd od lewej: st. kpt. Andrzej Rogalski, st. ogn. Józef Kossakowski, st. str. Jan Równanek, st. ogn. Waldemar Dziado, st. str. Paweł Błażków, st. ogn. Waldemar Teresiak, mł. asp. Paweł Dzimira, st. sekc. Piotr Katra, asp. szt. Bartosz Łysyganicz, st. str. Damian Grzeszczyk, st. sekc. Piotr Uważyński, kpt. Marcin Piwowarski, st. str. Daniel Głowczyk, st. str. Norbert Malczewski, st. kpt. Ryszard Kawka, st. str. Janusz Krasowski
Dolny rząd od lewej: st. asp. Karol Myśliwiec, st. ogn. Zbigniew Hołowiak, st. str. Mariusz Hołowiak, st. str. Jarosław Barnowski, st. str. Grzegorz Sochacki, st. str. Adam Popecki, st. str. Mirosław Sokół, st. str. Piotr Hajder, mł. ogn. Jarosław Pielich

podwozia samochodu Jelcz 325 na węzowy SW-5000 i doposażenia w motopompę Ziegler 48/8 (1998 r.).

Z początkiem 1993 r. w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy zapadła decyzja o budowie nowego obiektu strażnicy Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej w Chojnowie. W tym celu, pod jej budowę wykupiono nieruchomość od Spółdzielni Kółek Rolniczych w Chojnowie przy ul. Fabrycznej 35. Po trwającej blisko 10 lat budowie, 29 listopada 2004 r., nastąpiło uroczyste otwarcie strażnicy w obecności Komendanta Głównego PSP. gen. bryg. Teofila Jankowskiego oraz Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP st. bryg. Zbigniewa Szczygła.

Po utworzeniu w 1999 r. Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy, w jej skład weszła jednostka w Chojnowie, jako Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza nr 3. W 2003 r. dokonano zakupu nowego samochodu GBA 2/24 Star z silnikiem Man, który jednocześnie został przystosowany do wykonywania podstawowych działań z zakresu ratownictwa drogowego. Ponadto jednostka w 2005 r. otrzymała na wyposażenie samochód SCCn-9000 IFA z przeznaczeniem do przewozu środka pianotwórczego. W 2009 r. zakupiono samochód operacyjny Mitsubishi L-200 oraz dokonano wyposażenia w nowy zestaw do ratownictwa drogowego marki „Lucas”. W 2010 r. Jednostka otrzymała samochód GCBA 9,5/50 Man oraz podnośnik SHD-25 Man, a rok później samochód ratownictwa ekologicznego Mercedes wraz z separatorem oleju.

GBA 2/24 Star 12.227. Samochód ratowniczo-gaśniczy, średni

Posiada sprzęt specjalistyczny który może być wykorzystywany zarówno podczas działań gaśniczych jak i do usuwania miejscowych zagrożeń

GCBA 9,5/50 Man. Samochód ratowniczo-gaśniczy, ciężki

Nowoczesny pojazd pożarniczy o wysokich walorach techniczno – użytkowych. Pojazd ten przeznaczony jest przede wszystkim do wsparcia akcji ratowniczo – gaśniczych gdzie jest zapotrzebowanie na dużą ilość wody

SW-3200 Jelcz. Samochód węzowy

Przeznaczony do prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych. Wyposażony jest w linię gaśniczą którą można rozwinąć na długości 5000m oraz w motopompę M8/8 typu FOX Rosenbauer

SH-25 Man TGL 12.250

Samochód specjalny z podnośnikiem hydraulicznym
Samochód ten ma zastosowanie podczas działań ratowniczo-gaśniczych prowadzonych na wysokości do 25 m. Wykorzystuje się go np. podczas ewakuacji osób znajdujących się na wyższych kondygnacjach, usuwania miejscowych zagrożeń oraz prac gospodarczych

SCCn 9000 IFA. Samochód specjalny ciężki

Posiada zbiornik na środek pianotwórczy o pojemności 9000l. Używany głównie podczas działań gaśniczych

SLRR Mitsubishi L200. Samochód specjalny, lekki

Wyposażony w sprzęt niezbędny osobie kierującej działaniami ratowniczo-gaśniczymi. Używany również do wspomagania rozpoznawania zagrożeń podczas różnego rodzaju działań np. w przypadku klęsk żywiołowych

SRChem Mercedes. Samochód ratownictwa chemicznego, średni

Stosowany w przypadku wystąpienia niebezpieczeństwa chemicznego. Wyposażony jest w sprzęt do ograniczenia skutków zanieczyszczenia wód w postaci zapór olejowych parkanowych, mat sorpcyjnych oraz sorbentów.

Obecnie podstawowe wyposażenie jednostki to: GBA 2/24 Star z silnikiem MAN, GCBA 9,5/50 MAN, SW-3200 Jelcz wraz z motopompą o dużej wydajności, SH-25 MAN, SCCn 9000 IFA, SLRR Mitsubishi L 200 wraz z przyczepką ratownictwa ekologicznego, SREkol Mercedes wraz separatorem oleju i SKw Star 200.

Dowódcą jednostki jest st. kpt. Ryszard Kawka, a jego zastępcą st. kpt. Andrzej Rogalski.

Stan zatrudnienia wynosi łącznie 32 strażaków. JRG nr 3 w Chojnowie co roku podejmuje około 350 działań o zróżnicowanej specyfice. Obszar chroniony przez JRG nr 3 wynosi 240 km² i jest zamieszkiwany przez około 25 tysięcy mieszkańców. Jednostka zabezpiecza Miasto i Gminę Chojnów oraz część Gminy Miłkowice.

Dowódca JRG nr 3
st. kpt. Ryszard Kawka

Zastępca Dowódcy JRG nr 3
st. kpt. Andrzej Rogalski

GRUPY SPECJALISTYCZNE

Na bazie kadry ludzkiej i wyposażenia sprzętowego Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy funkcjonują trzy grupy specjalistyczne:

- „Legnica-1” - Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Wysokościowego utworzona 17 maja 2007 r. Decyzją Nr 378/07 Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego,
- „Legnica-2”- Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Wodno-Nurkowego utworzona 17 maja 2007 r. Decyzją Nr 377/07 Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego,
- „Legnica-3” - Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Chemiczno-Ekologicznego utworzona 18 lutego 2009 r. Decyzją 85/09 Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego.

Załączków tworzenia ratownictwa specjalistycznego regionu legnickiego należy doszukiwać się w początkach lat 90. (po 1993 r.), kiedy to z inicjatywy ówczesnego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Legnicy bryg. Ryszarda Dąbrowy osoby wyrażające zainteresowanie ratownictwem specjalnym zaczęły kierować na specjalistyczne szkolenia, gdzie uzyskiwali odpowiednie wykształcenie z zakresu ratownictwa wysokościowego i płetwonurkowego.

Dzięki dużemu zaangażowaniu strażaków województwa legnickiego, wsparciu Komendantów Rejonowych z województwa i wnioskowi Komendanta Rejonowego PSP w Legnicy, Decyzją nr 185/95 Komendanta Wojewódzkiego PSP w Legnicy z dnia 28 grudnia 1995 r. utworzono grupę ratowniczą o specjalności ratownictwo wysokościowe i zgodnie z „Załoženiami systemu organizacji ratownictwa wysokościowego w Państwowej Straży Pożarnej” z 1996 r. przydzielono grupie wysokościowej obszar działania kilku ówczesnych województw.

Doświadczenie w ratownictwie wysokościowym legniccy strażacy zdobywali pod okiem ratowników górniczych z Okręgowej Stacji Ratownictwa Górniczego w Sobinie, u których stawiali swoje pierwsze „kroki” na wieży wysokościowej i wspólnych obozach kondycyjno-szkoleniowych w górach. Następnie ci sami strażacy po takim wstępnym szkoleniu kierowani byli na specjalistyczny kurs ratownictwa wysokościowego Państwowej Straży Pożarnej w Warszawie.

W 1996 r. w strukturach organizacyjnych JRG nr 1 PSP w Legnicy została utworzona Grupa Ratownictwa Wodnego. Strażacy Państwowej Straży Pożarnej w Legnicy swoje pierwsze szlify w nurkowaniu zdobywali pod okiem kadry instruktorskiej Oddziału Ratownictwa Wodnego-OSP w Legnicy Legnickiego Klubu Płetwonurków „PINOTER”. Historia samego Klubu rozpoczęła się w 1972 r., kiedy to młodzi legniczanie, zapaleńcy nurkowania i turystyki podwodnej z pomocą władz Legnicy oraz Komendy Powiatowej Straży Pożarnej utworzyli sekcję nurkowania przy Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym. W trakcie ponad dwudziestu lat licznych szkoleń i działań ratowniczych, m.in. podczas powodzi w 1977 r., założyciele klubu i jednocześnie instruktorzy Romuald Derek i Wojciech Spiradek zdobyli ogromny zasób wiedzy, którą przekazywali strażakom Państwowej Straży Pożarnej w trakcie wielu obozów płetwonurkowych w miejscowości Lubrza.

W tamtym czasie grupa wykorzystywała jako środek transportu oraz przewoźną bazę sprzętową samochód Star 266, który przypisany był do Jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej ORW PINOTER. Dodatkowo grupa otrzymała łódź aluminiową oraz ponton wraz z silnikami. Dowódca jednostki JRG nr 1, decyzją Komendanta Miejskiego PSP w Legnicy został powołany na nieetatowego dowódcę grupy ratownictwa wysokościowego. Zastępca Dowódcy JRG nr 1 powołany został na nieetatowego dowódcę grupy ratownictwa wodnego. W 2004 r. został zakupiony na wyposażenie jednostki samochód gaśniczy GBA 2/24 na podwoziu IVECO. Wprowadzony on został do podziału bojowego w miejsce Stara 1124 GBA 2/20.

W 1997 r., gdy na terenie województwa legnickiego było już przeszkolonych ponad dwudziestu ratowników w zakresie ratownictwa wodnego i wysokościowego, Komendant Wojewódzki wydał Rozkaz nr 3/97 o utworzeniu Grupy Ratownictwa Specjalnego. W skład tej grupy wchodziły dwa Oddziały Ratownictwa Wodnego (z siedzibami w JRG Głogowie i w JRG nr 1 w Legnicy) oraz Grupa Ratownictwa Wysokościowego (z siedzibą w JRG nr 1 w Legnicy). Grupa Ratownictwa Specjalnego działała w tym układzie do 31 grudnia 1998 r., kiedy to w związku z reformą administracyjną kraju i powstaniem województwa dolnośląskiego rozwiązano Komendę Wojewódzką PSP w Legnicy.

W tym okresie swojego funkcjonowania, GRS Komendanta Wojewódzkiego brała przede wszystkim udział w działaniach ratowniczych podczas powodzi w 1997 r. - gdzie prowadziła działania ratownicze polegające na

ewakuacji osób i mienia, budowaniu wałów przeciwpowodziowych, udrażnianiu śluz i jazów. Akcje ratownicze prowadzone były praktycznie na terenie całego województwa legnickiego, a w szczególności w Legnicy, w Głogowie, w Jaworze i w gminie Prochowice oraz w dorzeczu całej Odry.

Z dniem 1 stycznia 1999 r. i nowym podziałem administracyjnym państwa, powstały nowe struktury organizacyjne w Państwowej Straży Pożarnej (powstała Dolnośląska Komenda Wojewódzka PSP we Wrocławiu oraz Komenda Miejska PSP w Legnicy) co pociągnęło za sobą likwidację Grupy Ratownictwa Specjalnego funkcjonującej na dotychczasowych zasadach.

W nowych strukturach administracyjnych kraju dotychczasową GRS podzielono na dwie Grupy Ratownictwa Wodnego (GRWod.) - w Legnicy i w Głogowie, które zostały włączone formalnie do Wojewódzkiego Odwołu Operacyjnego (WOO) oraz Grupę Ratownictwa Wysokościowego (GRWys.) w Legnicy, która została włączona poprzez Dolnośląską Komendę Wojewódzką we Wrocławiu do Centralnego Odwołu Operacyjnego (COO).

Powołanie grup ratownictwa wodnego i wysokościowego w Legnicy na bazie Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 spowodowało, że wielu ratowników zajmujących się ratownictwem wodnym zajęło się również ratownictwem wysokościowym, co umożliwiło im dużą elastyczność przy dysponowaniu do działań specjalistycznych, a przy tym utarło się mówić niezależnie od tego czy wyjechała Grupa Ratownictwa Wodnego czy też Grupa Ratownictwa Wysokościowego, że do akcji pojechała Grupa Specjalna.

W 2007 r. decyzjami Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiego utworzono na bazie Komendy Miejskiej PSP w Legnicy dwie grupy - Specjalistyczną Grupę Ratownictwa Wysokościowego „Legnica-1” oraz Specjalistyczną Grupę Ratownictwa Wodno-Nurkowego „Legnica - 2”. Grupy te zostały włączone do Dolnośląskiej Brygady Odwodowej jako Grupy Specjalistyczne Wojewódzkiego Odwołu Operacyjnego i funkcjonują w niej do chwili obecnej.

Biorąc pod uwagę ilość interwencji obydwu grup specjalnych od momentu utworzenia Komendy Miejskiej PSP w Legnicy, tj. w okresie ostatnich dwunastu lat wahały się one średnio w ilości 10-15 wyjazdów rocznie na teren powiatu, powiatów ościennych, a także na terenie kraju.

Na wyposażeniu Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego „Legnica-1” w chwili obecnej znajduje się lekki samochód wysokościowy Lublin Bus wyposażony w sprzęt do prowadzenia działań w zespole minimum trzyosobowym tj. m.in.: trójnóg ratowniczy, nosze ratownicze wannowe, trójkąt ewakuacyjny, zestaw medyczny PSP R1, drabinę balkonową, liny o łącznej długości ponad 300 m, taśmy, karabinki itd.

W chwili obecnej wykształcenie, umiejętności i kwalifikacje ratowników SGRW „Legnica-1” pozwala na podjęcie działań ratowniczych we wszystkich możliwych akcjach z zakresu wysokościowego i kształtuje się w sposób następujący: 3 starszych ratowników wysokościowych PSP, 3 ratowników wysokościowych PSP, 14 młodszych ratowników wysokościowych PSP. W sumie 20 ratowników, z których 13 jest jednocześnie nurkami i młodszymi nurkami MSWiA.

Na wyposażeniu Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wodno-Nurkowego „Legnica-2” znajduje się średni samochód Mercedes z żurawiem przenośnym oraz wyciągarką hydrauliczną. Poza samochodem SRWod. na wyposażeniu grupy znajdują się dwa pontony pneumatyczne (4 i 10 osobowe) oraz łódź hybrydowa z kabiną i silnikiem zaburtowym o mocy 200 KM.

Wykształcenie, umiejętności i kwalifikacje ratowników SGRWN „Legnica-2” pozwalają na podjęcie działań ratowniczych w różnego rodzaju akcjach z zakresu ratownictwa wodnego i kształtują się w sposób następujący: 15 nurków z uprawnieniami MSWiA nurka lub mł. nurka, w tym 4 uprawnionych do kierowania pracami podwodnymi, natomiast 13 spośród nich posiada kwalifikacje i umiejętności z zakresu ratownictwa wysokościowego.

Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Chemiczno-Ekologicznego „Legnica-3” została formalnie powołana w 2009 r., ale początki ratownictwa chemicznego w Legnicy sięgają 1992 r., kiedy to Komenda Rejonowa PSP w Legnicy otrzymała samochód ratownictwa chemicznego (SRChem) firmy Mercedes. Samochód ten posiadał wiele urządzeń, które w tamtym okresie stanowiły innowacje w ratownictwie chemicznym, a były to m.in. pompy chemiczne do przetłaczania cieczy, aparaty ochrony dróg oddechowych, urządzenia pomiarowe, ubrania gazoszczelne, agregat prądowórczy oraz wiele innych urządzeń. SRChem przez szereg lat był dysponowany do działań związanych z ratownictwem chemicznym, które występowały nie tylko na obszarze chronionym Komendy, ale również do zdarzeń na terenie województwa legnickiego.

Ćwiczenia i akcje z zakresu ratownictwa chemicznego i ekologicznego

Rozwój przemysłu spowodował konieczność przemieszczania po kraju dużych ilości toksycznych substancji chemicznych. Coraz częściej odnotowywano wycieki i awarie. Zagrożeni byli ludzie oraz w dużym stopniu środowisko. Dlatego też Komenda Rejonowa PSP w Legnicy pozyskała kolejny samochód ratownictwa chemicznego na podwoziu Mercedesa oraz separator oleju OLSEP. Poprzedni pojazd SRChem został przekształcony w samochód lekki ratownictwa ekologicznego (SLREkol). Po wielu latach przygotowań organizacyjnych i szkoleniowych przeprowadzonych przez strażaków Komendy Miejskiej udało się osiągnąć cel jakim było utworzenie grupy specjalistycznej w tym zakresie ratownictwa.

18 lutego 2009 r. Dolnośląski Komendant Wojewódzki PSP we Wrocławiu powołał specjalistyczną Grupę Ratownictwa Chemiczno-Ekologicznego „Legnica-3” zorganizowaną w oparciu o siły i środki Komendy Miejskiej PSP w Legnicy. Grupa ta weszła w skład Dolnośląskiej Brygady Odwodowej. Grupa funkcjonuje na bazie sił i środków wszystkich jednostek ratowniczo – gaśniczych w ramach KM PSP w Legnicy i skład jej stanowią strażacy posiadający odpowiednie przygotowanie do wykonywania czynności ratowniczych. Do Grupy wchodziły następujące samochody: samochód lekki dowodzenia i łączności z KM PSP w Legnicy, samochód ratownictwa technicznego i samochód średni gaśniczy z JRG nr 1, samochód ratownictwa chemicznego, samochód średni gaśniczy i samochód operacyjny z JRG nr 2.

Po pozyskaniu w 2010 r. Samochodu Ciężkiego Ratownictwa Chemicznego skład grupy zmodyfikowano zgodnie z nowym regulaminem organizacyjnym specjalistycznej grupy ratownictwa chemiczno – ekologicznego „Legnica-3”. W chwili obecnej w skład grupy wchodzi przede wszystkim siły i środki JRG nr 2 w Legnicy, w postaci dowództwa grupy, zastępu gaśniczego oraz zastępu chemicznego. Grupę uzupełniają siły i środki pozostałych jednostek ratowniczo-gaśniczych tj. JRG nr 1 w Legnicy – zastęp techniczny oraz JRG nr 3 w Chojnowie – sekcja ekologiczna.

Do składu osobowego grupy wyznaczeni zostali strażacy posiadający ukończony co najmniej kurs ratownictwa chemiczno-ekologicznego dla podoficerów Państwowej Straży Pożarnej. W komórkach organizacyjnych KM PSP w Legnicy szkolenie takie posiada 72 strażaków. Szkolenie z tego zakresu ukończyło 25 strażaków z JRG nr 1, 27 strażaków z JRG nr 2, 18 strażaków z JRG w Chojnowie oraz 2 strażaków z Wydziału Operacyjno - Szkoleniowego Komendy Miejskiej PSP w Legnicy. W składzie grupy znajduje się 12 oficerów (w tym 1 specjalista chemik z wyższym wykształceniem), 10 aspirantów, 46 podoficerów i 4 szeregowych.

Wyposażenie techniczne Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Chemiczno-Ekologicznego „Legnica-3” określone Decyzją nr 85/09 stanowią pojazdy, środki ochrony osobistej, sprzęt kontrolno-pomiarowy do określania wielkości stref skażeń oraz sprzęt, armatura, narzędzia, sorbenty i środki neutralizujące wykorzystywane przy likwidacji miejscowych zagrożeń chemicznych i ekologicznych. Do transportu wyposażenia technicznego grupy oraz prowadzenia działań ratowniczych służą trzy specjalistyczne samochody tj. SCRChem i SRChem, średni samochód ratowniczo-gaśniczy, średni samochód ratownictwa technicznego z napędem terenowym, lekki samochód rozpoznawczo-ratowniczy z napędem terenowym oraz przyczepa z separatorem oleju.

Obecnie siły wchodzące w skład Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Chemiczno-Ekologicznego „Legnica-3” dysponowane są do działań ratowniczych nie tylko na terenie powiatu legnickiego. Grupa niejednokrotnie uczestniczy w zdarzeniach związanych z ratownictwem chemicznym i ekologicznym, które mają miejsce na terenie województwa dolnośląskiego. Średnia ilość interwencji grupy to około 15 zdarzeń w roku kalendarzowym.

ZWIĄZEK EMERYTÓW I RENCYSTÓW POŻARNICTWA RP. KOŁO W LEGNICY

Początki ruchu związkowego byłych pracowników pożarnictwa w Legnicy wiążą się z powstaniem przy Komendzie Wojewódzkiej PSP w Legnicy, w dniu 21 kwietnia 1993 r. Koła Środowiskowego Emerytów i Rencystów Pożarnictwa, którego przewodniczącym został ppłk w st. spocz. Stanisław Bartoszek. Jesienią 1994 r. powołano mający ogólnopolski zasięg Związek Byłych Funkcjonariuszy i Pracowników Pożarnictwa Polskiego (ZBFiPPP). Założycielskie zebranie związku przy Komendzie Wojewódzkiej PSP w Legnicy odbyło się 19 stycznia 1995 r. Przewodniczącym Koła został wybrany st. ogn. w st. spocz. Wincenty Kołodziejski. Podczas podobnego zebrania w dniu 20 stycznia 1995 r. powołano Koło i Zarząd ZBFiPPP przy Komendzie Rejonowej PSP w Legnicy, którego przewodniczącym został st. ogn. w st. spocz. Jan Kaścyszyn.

Na terenie byłego województwa legnickiego powołany został w lutym 1995 r. Zarząd Wojewódzki, a na prezesa został wybrany płk. w st. spocz. Eugenisz Bojko. I Zjazd Krajowy ZBFiPPP odbył się w dniach 3-4 grudnia 1995 r. w Supraślu, dokonał zmiany nazwy na Związek Emerytów i Rencystów Pożarnictwa RP.

W związku z reformą administracyjną i powstaniem powiatów, odbyło się wspólnie zebranie członków kół przy Komendzie Wojewódzkiej i Komendzie Rejonowej PSP w Legnicy. W czasie tego zebrania podjęto decyzję o połączeniu obu ww. kół oraz dokonano wyboru władz nowego Koła. Na pierwszym posiedzeniu w dniu 14 stycznia 1999 r. jego pierwszym prezesem został Eugenisz Bojko, który sprawował tę funkcję przez niemal trzy kadencje, aż do swojej śmierci w 2008 r.

Obecne władze legnickich struktur ZEiRP RP zostały wybrane podczas walnego zebrania sprawozdawczo-wyborczego w dniu 27 stycznia 2011 r. W skład Zarządu Koła wchodzi: Stanisław Duszeńko – prezes, Henryk Bartłomiejczyk – wiceprezes, Bernardyna Zuska – sekretarz, Stefania Pańkowska – skarbnik, oraz członkowie Piotr Kuchnio, Stanisław Rudowicz i Jan Rutkowski. Do Komisji Rewizyjnej Koła wybrani zostali: Stanisław Mieśniak – przewodniczący, Gertruda Jurczyk – sekretarz oraz Maria Mardowska – członek Komisji. Ponadto członkowie Koła w Legnicy wybrani zostali do władz wojewódzkich Związku tj. Henryk Bartłomiejczyk jest wiceprezesem dolnośląskiego zarządu wojewódzkiego, a Bernardyna Zuska – członkiem wojewódzkiej komisji rewizyjnej.

Legnickie koło zrzesza ok. 80 członków i zalicza się do najlepszych oraz najliczniejszych kół na Dolnym Śląsku oraz prowadzi rozwiniętą działalność statutową.

Na prośbę legnickiego Zarządu Koła, Biskup Legnicki ks. bp. Stefan Cichy z dniem 15 maja 2009 r. mianował na Duszpasterza ZEiRP RP w Legnicy ks. kanonika Jana Mateusza Gacka, proboszcza Parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Legnicy, który w młodości sam był strażakiem w ochotniczej straży pożarnej.

Pamiątkowe zdjęcie z akademii z okazji Jubileuszu X-lecia Koła ZEiRP RP w Legnicy w dniu 28.05.2009 r.
Pierwszy rząd, od lewej: Maria Mardowska, Marian Puzio, Gertruda Jurczyk, Zbigniew Płociennik, Stefania Pańkowska, Stanisława Rutkowska, Katarzyna Wojciechowska, Jarosław Bednarczuk (krzesło), Władysława Cichocka, Janina Wojtaszewska, Tadeusz Klaczek, Anna Bartoszewicz, Bolesław Szust, Bernardyna Zuska, Henryk Bartłomiejczyk;
Drugo rząd: Danuta Pałka, Władysław Walczewski, ks. Jan Mateusz Gacek, Albert Wojtkiewicz, Helena Forsyjak, Marianna Zawalska, Waldemar Cybulski, Jan Mazur, Stanisław Malik, Dariusz Bartoszek;
Trzeci rząd: Maria Osada, Zygryd Zygałdo, Stanisław Bartoszek, Jan Kaścyszyn, Sławomir Puternicki, Ryszard Olszewski, Edmund Ślebioda;
Czwarty rząd: Jan Serafin, Jan Rutkowski, Andrzej Kuczma, Augustyn Zwolak, Mirosław Leligowicz, Stanisław Mieśniak, Władysław Tarnawski, Piotr Kuchnio, Stanisław Michałowski, Kazimierz Bąbka, Ewa Szymańska (Przewodnicząca Rady Miasta Legnica), bryg. Adam Konieczny (Komendant Miejski PSP w Legnicy), Stanisław Duszeńko, Czesław Zdziech (przedstawiciel Prezydenta Miasta Legnicy), Zbigniew Gołąb.

Strażacy z duszpasterzami po koncelebrowanej Mszy Św. z okazji Dnia Strażaka 2011 przed obrazem św. Floriana autorstwa Henryka Bacy w kościele p. w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Legnicy.
I rząd (od lewej): st. kpt. Marek Sułkowski, dh. Józef Giedrojc, dh. Zbigniew Biłyk, st. bryg. w st. spocz. Henryk Bartłomiejczyk, ks. dr. Paweł Oskwarek, ks. Jan Mateusz Gacek (Duszpasterz Koła ZEiRP w Legnicy), ks. dr. hab. Jan Klinkowski, bryg. Adam Konieczny, poczet sztandarowy OSP Kunice i OSP Miłogostowice;
II rząd (od lewej): poczet sztandarowy KM PSP Legnica, ppłk st. bryg. w st. spocz. Zygryd Zygałdo, bryg. st. bryg. w st. spocz. Piotr Kuchnio, bryg. st. bryg. w st. spocz. Stanisław Duszeńko, dh. Tadeusz Giedrojc, dh. Wojciech Mastalarek

JEDNOSTKI OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH

Pożar kościoła p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Kunicach w 1989 r.
Fot. W. Kołodziejki

Otwarcie Izby Tradycji Pożarniczych w Rzeszotarach
Fot. W. Kołodziejki

Jednostka OSP (wyluszczone jednostki OSP należące do KSRG)	Rok założenia	Pionierzy	Prezesi / Naczelnicy	Liczba strażaków	Wyposażenie
1 OSP Grzymalin			Prezes – dh Jan Dul Naczelnik – dh Marek Kajda	16	GBA 2,5/16 Star GBM 2,5/8 Star SLOn Żuk
2 OSP Janowice Duże	1946	Kazimierz Hubacek Stanisław Łepko Jan Kiszka Bronisław Kiszka	Prezes – dh Wiesław Szewdo Naczelnik – dh Robert Łękowski	19	GCBA 6/32 Jelcz GBA 2,5/16
3 OSP Jaroszkówka	1968	Antoni Kulbiński D. Hojczyk Bolesław Kazieczko	Prezes – dh Grzegorz Nigbar Naczelnik – dh Paweł Nigbar	13	GBA 2/20 Star GLBM 0,1 Ford Transit
4 OSP Krotoszyce	1946	Jan Barski Andrzej Steć Hubacek	Prezes – dh Władysław Olejnik Naczelnik – dh Ryszard Wierzbicki	14	GCBA 6/32 Jelcz GLM 8 Lublin
5 OSP Krzywa	1946	Franciszek Kubaryk Teofil Kuśmierz Michał Malec Antoni Kościelny	Prezes – dh Józef Urszulak Naczelnik – dh Wojciech Chudziak	13	GCBA 6/32 Jelcz GLBM 0,1 Ford Transit
6 OSP Kunice	1945	Feliks Skiert	Prezes – dh Marek Śliwiński Naczelnik – dh Wojciech Mastalerek	15	GBA 2,5/16 Mercedes GLBM 0,1 Ford Transit SH-18 Star
7 OSP Legnickie Pole	1946	Zdzisław Kłaczek Edward Czochara Edward Kądziołka Jan Cyganiuk Paweł Antoniuk	Prezes – dh Sławomir Pienias Naczelnik – dh Tadeusz Kłaczek	21	GBA 2/20 Star SOp Polonez
8 OSP Miłkowie	1945	Władysław Kolski	Prezes – dh Tadeusz Gładysz Naczelnik – dh Wojciech Malerowicz	23	GBA 2,4/16 Mercedes GCBA 5/24 Jelcz GLM 8 Ford Transit GBA 2,5/8 Star
9 OSP Miłogostowice	1945	Władysław Kolski	Prezes – dh Ireneusz Baliński Naczelnik – dh Tadeusz Giedroń	6	
10 OSP Niedźwiedzice	1948	Izydor Boczar Jan Dula Stanisław Snopka	Prezes – dh Zdzisław Snopka Naczelnik – dh Łukasz Frańczak	18	GBA 2/16 Star GCBA 6/32 Jelcz
11 OSP Prochowice	1946	Sylwester Zygnerski Jan Dyja Adam Szymtka Marian Kołosowski	Prezes – dh Wojciech Teluk Naczelnik – dh Krzysztof Zygnerski	25	GBA 3,5/26 Iveco GCBA 5/32 Jelcz SLRw Lublin Łódź Orka 2

12	OSP Raczkowa	grudzień 1945	Wojciech Wasilewski Paweł Babeczko Władysław Apostoluk Ludwik Lełito Józef Kostuń Stanisław Ochała Józef Dziargowski Bronisław Krasowski	Prezes – dh Stanisław Wasilewski Naczelnik – dh Marian Babeczko	6	GLM 8 Żuk
13	OSP Rokitki	1947	Teodor Andrasz Marian Ewkowski	Prezes – dh Wiesław Szczęśniak Naczelnik – dh Bogdan Styrkowiec	18	GBA 2,5/16 Star GCBA 5,8/32 Jelcz SLRR VW T4
14	OSP Ruja	1956	Konstanty Dul Gabriel Jańczyk Jan Cybulski Józef Stodolski Tadeusz Talanda Andrzej Zazula Czesław Jańczyk Edward Baszak Stanisław Stodolski	Prezes – dh Adam Józkowicz Naczelnik – dh Paweł Kosakowski	20	GBM 2,5/8 Star GCBA 6/32
15	OSP Rzeszotary	1945	Franciszek Palarusz Władysław Jaworski	Prezes – dh Łukasz Lange Naczelnik – dh Jerzy Kodzik	22	GBA 1,6/16 DAF GBA 2,5/16 Star SLKw Lublin
16	OSP Strzałkowie	1963	Julian Rewak Stefan Dacko Józef Dzimira Karol Medyk Jan Medyk	Prezes – dh Bogdan Rewak Naczelnik – dh Jan Dacko	23	
17	OSP Taczalin	1946	Bogdan Rubisz Stanisław Dziezeń	Prezes – dh Michał Salamon Naczelnik – dh Krzysztof Juzak	12	GBA 2,5/16 Star GLM 8 Lublin
18	OSP Tyniec Legnicki	1955	Józef Tułacz Tadeusz Garuch Kazimierz Kowalewski Łukasz Bieruta Romuald Końca Władysław Majerz Zygmunt Wrona Jan Domalewski Stanisław Grygorcewicz	Prezes – dh Zbigniew Tułacz Naczelnik – dh Daniel Jaskiewicz	10	GBA 1,6/10 Berliet GLM 8 Żuk
19	OSP Ulesie	1948	Stanisław Ługowski Józef Niedobyłski Aleksander Minota Władysław Burger	Prezes – dh Mirosław Korytkowski Naczelnik – dh Ireneusz Rudek	17	GBA 2,5/16 Star GBA 2,5/16 Star
20	OSP Warmątowice Sienkiewiczowskie	1953	Franciszek Mikołajczyk Kucharski Stanisław Żurek	Prezes – dh Tadeusz Szczepański Naczelnik – dh Jan Żurek	13	GLM 8
21	OSP Winnica	1946	Włodzimierz Moskal Józef Kurzeja Marian Głowiak	Prezes – dh Aleksander Skorupski Naczelnik – dh Marek Stanisławski	9	GLM 8 Ford Transit
22	OSP Witków	1947	Bronisław Darmaroz Feliks Jankowski Rudolf Tkacz	Prezes – dh Kazimierz Chocianowski Naczelnik – dh Waldemar Dacyszyn	11	GBM 2/16 Star
23	OSP Oddział Ratownictwa Wodnego „Pinoter” Legnica	1972	Romuald Derek Wojciech Spiradek Tadeusz Grigojtis Jan Samocki Jerzy Samocki Kazimierz Winiarski Andrzej Majecki Jerzy Narkiewicz Maryla Borysławska	Prezes – dh Romuald Derek Naczelnik – dh Wiesław Świder		SOp - Polonez

Bibliografia:

- 60-lecie Straży Pożarnej w Legnicy, dodatek do Panoramy Legnickiej, Nr 45 z 7 listopada 2006.
- Archiwum Państwowe we Wrocławiu. Oddział w Legnicy. Akta Zarządu Miejskiego w Legnicy z lat 1945-1950, Zbiór sprawozdań Miejskiej Komendy Zawodowej Straży Pożarnej 1945 – 1949. sygn. 66.
- Hellmann J., Festschrift zur Feier des 50 jährigen Bestehens des Provinzial-Verbandes der Feuerwehr Schlesiens in Schweidnitz im September 1913. 1863-1913, Neisse 1913.
- Konieczny A., Raport o stanie ochrony przeciwpożarowej Województwa Legnickiego w latach 1992 – 1998, Legnica 1999.
- Kowalak Cz., Powódź w Legnicy w 1977 roku, [w:] Szkice Legnickie, t. XXVI, Legnica 2005.
- Kozak K., Organizacja i rozwój Straży Pożarnych w latach 1945-1998 na terenie miasta i gminy Chojnów, Chojnów 2001.
- Legnica. Zarys monografii miasta, pod red. S. Dąbrowskiego, Wrocław – Legnica 1998.
- Sadurska I., Pałace problemy miasta, Wersja nr 4(26)/2000.
- Mylius P., Der Schlossbrand in Liegnitz im Jahre 1835, [w:] Mitteilungen des Geschichts- und Altertums-Vereins zu Liegnitz, Heft 7, Liegnitz 1920.
- Zum Winkel A., Die Stadt Liegnitz seit der Einführung der Städteordnung im Jahre 1909, Liegnitz 1913.